

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 376

34ο έτος

31 Δεκεμβρίου 1991

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

91/680/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1991 για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ 1

91/681/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για τροποποίηση της οδηγίας 90/44/ΕΟΚ που τροποποιεί την οδηγία 79/373/ΕΟΚ όσον αφορά την εμπορία των συνθέτων ζωοτροφών 20

91/682/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 περί εμπορίας του υλικού πολλαπλασιασμού των καλλωπιστικών φυτών και των καλλωπιστικών φυτών 21

91/683/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα 29

91/684/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για την τροποποίηση της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ σχετικά με τα προβλήματα υγείας και υγιεινής όσον αφορά την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων αυγών 38

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 1991

για τη συμπλήρωση του κοινού συστήματος φόρου προστιθέμενης αξίας και την τροποποίηση, ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ

(91/680/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 8 Α της συνθήκης ορίζει την εσωτερική αγορά ως ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης·

ότι η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει την κατάργηση των φορολογικών συνόρων μεταξύ των κρατών μελών, και ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να καταργηθεί οριστικά, στις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, η φορολόγηση κατά την εισαγωγή και η αποφορολόγηση κατά την εξαγωγή·

ότι, από την 1η Ιανουαρίου 1993, καταργούνται έτσι οριστικά οι έλεγχοι για φορολογικούς σκοπούς στα εσωτερικά σύνορα για κάθε πράξη που πραγματοποιείται μεταξύ κρατών μελών·

ότι η φορολόγηση κατά την εισαγωγή και η αποφορολόγηση κατά την εξαγωγή πρέπει να αφορούν συνεπώς μόνον τις

πράξεις που πραγματοποιούνται με εδάφη που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κοινού καθεστώτος του φόρου προστιθέμενης αξίας·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των εφαρμοστέων συμβάσεων και συνθηκών, οι πράξεις από ή προς το Πριγκηπάτο του Μονακό και τη Νήσο Μαν πρέπει, ωστόσο, να αντιμετωπίζονται ως πράξεις από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, αντιστοίχως·

ότι, λόγω της κατάργησης της αρχής της φορολόγησης κατά την εισαγωγή στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, οι διατάξεις σχετικά με τις απαλλαγές και τις ατέλειες κατά την εισαγωγή καθίστανται άνευ αντικειμένου για τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών· ότι πρέπει εφεξής να καταργηθούν οι διατάξεις αυτές και να προσαρμοστούν ανάλογα οι σχετικές οδηγίες·

ότι η επίτευξη του στόχου που αναφέρει το άρθρο 4 της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967 ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, προϋποθέτει ότι η φορολόγηση των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών βασίζεται στην αρχή της φορολόγησης στο κράτος μέλος καταγωγής των παραδιδόμενων αγαθών και παρεχόμενων υπηρεσιών, χωρίς να θίγεται, όσον αφορά το κοινοτικό εμπόριο μεταξύ των υποκειμένων στο φόρο, η αρχή της απόδοσης του φορολογικού εσόδου, που αντιστοιχεί στην επιβολή του φόρου στο επίπεδο της τελικής κατανάλωσης, στο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται η τελική αυτή κατανάλωση·

ότι, παρ' όλα αυτά, ο καθορισμός των οριστικών λεπτομερειών, με τις οποίες θα εξασφαλιστεί η επίτευξη των στόχων του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται μεταξύ κρατών μελών, προϋποθέτει ότι

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 252 της 22. 9. 1987, σ. 2,
ΕΕ αριθ. C 176 της 17. 7. 1990, σ. 8, και
ΕΕ αριθ. C 131 της 22. 5. 1991, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 324 της 24. 12. 1990, σ. 97.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 237 της 12. 9. 1988, σ. 19,
ΕΕ αριθ. C 332 της 31. 12. 1990, σ. 121.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 71 της 14. 4. 1967, σ. 1301/67.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

συντρέχουν όροι οι οποίοι δεν μπορούν να έχουν πληρωθεί ικανοποιητικά πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992·

ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί, από την 1η Ιανουαρίου 1993, μια περιορισμένη διάρκεια μεταβατική περίοδος, κατά την οποία θα εφαρμόζονται διατάξεις προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση στο οριστικό καθεστώς φορολόγησης των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών, πράγμα που εξακολουθεί να είναι ο μεσοπρόθεσμος επιδιωκόμενος στόχος,

ότι, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, οι ενδοκοινοτικές πράξεις που πραγματοποιούνται από υποκείμενους στο φόρο, στους οποίους δεν περιλαμβάνονται οι απολλασσόμενοι υποκείμενοι στο φόρο, πρέπει να φορολογούνται στα κράτη μέλη προορισμού, με τους συντελεστές και υπό τους όρους αυτών των κρατών μελών·

ότι, κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, πρέπει επίσης να φορολογούνται στα κράτη μέλη προορισμού, βάσει των συντελεστών και υπό τους όρους αυτών των κρατών μελών, οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις για ορισμένο ποσό που πραγματοποιούνται από απαλλασσόμενους υποκείμενους στο φόρο ή μη υποκείμενα στο φόρο νομικά πρόσωπα καθώς και ορισμένες ενδοκοινοτικές πράξεις πωλήσεων εξ αποστάσεως και παραδόσεων καινούργιων μεταφορικών μέσων οι οποίες πραγματοποιούνται προς ιδιώτες ή απαλλασσόμενους ή μη υποκείμενους στο φόρο οργανισμούς, στο βαθμό που οι πράξεις αυτές, ελλείψει ιδιαίτερων διατάξεων, ενδέχεται να προκαλέσουν σημαντικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών μελών·

ότι η αναγκαία επιδίωξη απλούστευσης των διοικητικών και στατιστικών διατυπώσεων των επιχειρήσεων, ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, πρέπει να συμβαδίζει με την εφαρμογή αποτελεσματικών μέτρων ελέγχου και την απαραίτητη διαφύλαξη, τόσο για οικονομικούς όσο και για φορολογικούς λόγους, της ποιότητας των κοινοτικών στατιστικών δεδομένων·

ότι πρέπει να γίνει κατάλληλη εκμετάλλευση της μεταβατικής περιόδου φορολόγησης των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, προκειμένου να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για να αντισταθμιστούν τόσο οι κοινωνικές επιπτώσεις στους σχετικούς τομείς, όσο και οι περιφερειακές δυσχέρειες, ιδίως στις παραμεθόριες περιοχές, που θα μπορούσαν να προκληθούν από την κατάργηση της φορολόγησης κατά την εισαγωγή και της αποφορολόγησης κατά την εξαγωγή στις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές· ότι, για τον σκοπό αυτό, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να απαλλάξουν, για μια περίοδο που θα λήγει στις 30 Ιουνίου 1999, τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται, εντός των προβλεπομένων ορίων, από ειδικά πρατήρια αφορολόγητων ειδών, και αυτό στα πλαίσια των αεροπορικών ή θαλάσσιων διακινήσεων ταξιδιωτών μεταξύ των κρατών μελών·

ότι το μεταβατικό καθεστώς αρχίζει να ισχύει για περίοδο τεσσάρων ετών και ότι, συνεπώς, εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996· ότι το μεταβατικό καθεστώς θα αντικατασταθεί από ένα οριστικό καθεστώς φορολόγησης των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, που θα βασίζεται στην αρχή της φορολόγησης στο κράτος μέλος καταγωγής των παραδιδόμενων αγαθών και των παρεχομένων υπηρεσιών, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του άρθρου 4 της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου της 11ης Απριλίου 1967·

ότι, για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, έκθεση για τη

λειτουργία του μεταβατικού καθεστώτος, συνοδευόμενη από προτάσεις για τις λεπτομέρειες του οριστικού καθεστώτος φορολόγησης των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών· ότι το Συμβούλιο, όταν κρίνει ότι πληρούνται ικανοποιητικώς οι όροι μετάβασης στο οριστικό καθεστώς, θα αποφασίσει, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1995, για τις αναγκαίες διατάξεις για την έναρξη ισχύος και τη λειτουργία του οριστικού καθεστώτος, ενώ το μεταβατικό καθεστώς θα παραταθεί αυτομάτως μέχρι την έναρξη ισχύος του οριστικού καθεστώτος, και, οπωσδήποτε, για την περίοδο κατά την οποία το Συμβούλιο δεν θα έχει αποφασίσει για το οριστικό καθεστώς·

ότι κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

- “έδαφος κράτους μέλους”: το εσωτερικό της χώρας, όπως ορίζεται, για κάθε κράτος μέλος, στις παραγράφους 2 και 3,
- “Κοινότητα” και “έδαφος της Κοινότητας”: το εσωτερικό των κρατών μελών, όπως ορίζεται, για κάθε κράτος μέλος, στις παραγράφους 2 και 3,
- “τρίτο έδαφος” και “τρίτες χώρες”: κάθε έδαφος, εκτός από όσα ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 ως εσωτερικό κράτους μέλους.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ως “εσωτερικό της χώρας” νοείται το πεδίο εφαρμογής της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, όπως ορίζεται, για κάθε κράτος μέλος, στο άρθρο 227.

3. Εξαιρούνται από την έννοια του “εσωτερικού της χώρας”, τα ακόλουθα εθνικά εδάφη:

- από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:
 - η Νήσος Ελγολάνδη,
 - η περιοχή του Μπύιγκεν,
- από το Βασίλειο της Ισπανίας:
 - η Θέουτα,
 - η Μελίλια,
- από την Ιταλική Δημοκρατία:
 - το Λιβίνιο,
 - η Καμπιόνε ντ' Ιτάλια,
 - τα εθνικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο.

(1) ΕΕ αριθ. L 226 της 3. 8. 1989, σ. 21.

Εξαιρούνται επίσης από την έννοια του "εσωτερικού της χώρας", τα ακόλουθα εθνικά εδάφη:

— από το Βασίλειο της Ισπανίας:
οι Κανάριοι Νήσοι,

— από τη Γαλλική Δημοκρατία:
τα υπερπόντια διαμερίσματα,

— από την Ελληνική Δημοκρατία:
το Άγιον Όρος.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι πράξεις που διενεργούνται από ή προς:

— το Πριγκιπάτο του Μονακό, να αντιμετωπίζονται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς τη Γαλλική Δημοκρατία,

— τη Νήσο Μαν, να αντιμετωπίζονται ως πράξεις διενεργούμενες από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

5. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι οι προβλεπόμενες στις παραγράφους 3 και 4 διατάξεις δεν δικαιολογούνται πλέον, ιδίως από απόψεως ουδετερότητας ως προς τον ανταγωνισμό ή από απόψεως ιδίων πόρων, υποβάλει στο Συμβούλιο κατάλληλες προτάσεις.»

2. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Εισαγωγές

1. Ως "εισαγωγή αγαθού" θεωρείται:

α) η είσοδος, στο εσωτερικό της Κοινότητας, ενός αγαθού που δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 9 και 10 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ή, προκειμένου για αγαθό υπαγόμενο στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, που δεν βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία·

β) η είσοδος στο εσωτερικό της Κοινότητας ενός αγαθού προερχόμενου από ένα έδαφος αναφερόμενο στο άρθρο 3 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο ή από τις Αγγλονορμανδικές Νήσους.

2. Η εισαγωγή ενός αγαθού πραγματοποιείται στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το αγαθό τη στιγμή της εισόδου του στο εσωτερικό της Κοινότητας.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, όταν ένα αγαθό που εμπίπτει στην παράγραφο 1 στοιχείο α), έχει υπαχθεί από τη στιγμή της εισόδου του στο εσωτερικό της Κοινότητας σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Β, σε καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς ή σε καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης, τότε η εισαγωγή του αγαθού αυτού πραγματοποιείται στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου το αγαθό εξήλθε από τα καθεστώτα αυτά.

Ωσαύτως, όταν αγαθό που εμπίπτει στην παράγραφο 1 στοιχείο β), έχει υπαχθεί από τη στιγμή της εισόδου του

στο εσωτερικό της Κοινότητας στη διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 33α παράγραφος 1 στοιχείο β), τότε η εισαγωγή πραγματοποιείται στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου αυτή η διαδικασία τερματίζεται.»

3. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α), οι όροι «σε άλλη χώρα» αντικαθίστανται από τους όρους «σε άλλο κράτος μέλος» και οι όροι «το κράτος μέλος στο οποίο γίνεται η εισαγωγή» αντικαθίστανται από τους όρους «το κράτος μέλος στο εσωτερικό του οποίου γίνεται η εγκατάσταση ή η συναρμολόγηση».

4. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) εφόσον η παράδοση του αγαθού γίνεται πάνω σε σκάφος, αεροπλάνο ή τραίνο, κατά τη διάρκεια μεταφοράς της οποίας ο τόπος αναχώρησης και ο τόπος άφιξης βρίσκονται στο έδαφος της Κοινότητας: ο τόπος όπου βρίσκονται τα αγαθά τη στιγμή της αναχώρησης της μεταφοράς.»

5. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α), όταν ο τόπος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών βρίσκεται σε τρίτο έδαφος, ως τόπος της παράδοσης της πραγματοποιούμενης από τον εισαγωγέα, κατά την έννοια του άρθρου 21 σημείο 2, καθώς και ως τόπος ενδεχόμενων επακόλουθων παραδόσεων, θεωρείται το εσωτερικό του κράτους μέλους εισαγωγής των αγαθών.»

6. Στο άρθρο 10, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η γενεσιουργός αιτία επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός τη στιγμή της πραγματοποίησης της εισαγωγής του αγαθού. Όταν τα αγαθά τίθενται, από τη στιγμή της εισαγωγής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας, σε ένα από τα καθεστώτα που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, η γενεσιουργός αιτία επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός μόνο τη στιγμή κατά την οποία τα αγαθά εξέρχονται από τα καθεστώτα αυτά.

Όταν όμως τα εισαγόμενα αγαθά υπόκεινται σε δασμούς, γεωργικές εισφορές ή φόρους ισοδυνάμου αποτελέσματος που έχουν θεσπισθεί στα πλαίσια κοινής πολιτικής, η γενεσιουργός αιτία επέρχεται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός τη στιγμή που επέρχεται η γενεσιουργός αιτία και καθίστανται απαιτητές οι εν λόγω κοινοτικές επιβαρύνσεις.

Σε περίπτωση που τα εισαγόμενα αγαθά δεν υπόκεινται σε καμία από τις εν λόγω κοινοτικές επιβαρύνσεις, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, ως προς τη γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό του φόρου, τις ήδη εν ισχύ σχετικές διατάξεις περί των δασμών.»

7. Στο άρθρο 11 σημείο Β:

— η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η φορολογητέα βάση αποτελείται από τη δασμολογητέα αξία, η οποία καθορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις.»

— η παράγραφος 2 καταργείται.

8. Στο άρθρο 11 σημείο Β, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Στη φορολογητέα βάση περιλαμβάνονται, στο βαθμό που δεν έχουν ήδη περιληφθεί:

α) οι φόροι, δασμοί, εισφορές και άλλα τέλη που οφείλονται εκτός του κράτους μέλους εισαγωγής, καθώς και όσα οφείλονται λόγω της εισαγωγής, εξαιρέσει του εισπρακτέου φόρου προστιθέμενης αξίας·

β) τα παρεπόμενα έξοδα, όπως τα έξοδα προμήθειας, συσκευασίας, μεταφοράς και ασφάλισης, τα οποία πραγματοποιούνται μέχρι τον πρώτο τόπο προορισμού των αγαθών στο εσωτερικό του κράτους μέλους εισαγωγής.

Ως «πρώτος τόπος προορισμού», νοείται ο τόπος που αναγράφεται στη φορτωτική ή κάθε άλλο έγγραφο μεταφοράς βάσει του οποίου εισέρχονται τα αγαθά στο κράτος μέλος εισαγωγής. Ελλείψει τέτοιας ενδείξεως, ως πρώτος τόπος προορισμού θεωρείται ο τόπος της πρώτης εκφόρτωσης στο κράτος μέλος εισαγωγής.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν, στη φορολογητέα βάση τα ανωτέρω αναφερόμενα παρεπόμενα έξοδα, όταν προκύπτουν από τη μεταφορά σε άλλο τόπο προορισμού στο εσωτερικό του κράτους μέλους εισαγωγής, εφόσον αυτός είναι γνωστός το χρόνο κατά τον οποίο επέρχεται η γενεσιουργός αιτία του φόρου.»

9. Στο άρθρο 11 σημείο Β παράγραφος 5, μετά τη φράση «για τα προσωρινώς εξαχθέντα αγαθά» προστίθενται οι όροι «εκτός της Κοινότητας», οι όροι «στο εξωτερικό» αντικαθίστανται από τους όρους «εκτός της Κοινότητας» και οι όροι «και των οποίων η επανεισαγωγή δεν απαλλάσσεται του φόρου, δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο στ)», διαγράφονται.

10. Στο άρθρο 11 σημείο Γ, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν τα στοιχεία, που χρησιμεύουν για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης κατά την εισαγωγή, εκφράζονται σε νόμισμα άλλο από εκείνο του κράτους μέλους όπου γίνεται η εκτίμηση, η ισοτιμία καθορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις για τον υπολογισμό της δασμολογητέας αξίας.

Όταν τα στοιχεία που χρησιμεύουν για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης επί μιας πράξεως η οποία δεν αποτελεί εισαγωγή αγαθών, εκφράζονται σε νόμισμα άλλο από εκείνο του κράτους μέλους όπου γίνεται η εκτίμηση, η εφαρμοζόμενη ισοτιμία είναι η τελευταία τιμή πώλησης που έχει καταγραφεί, τη στιγμή κατά την οποία καθίσταται απαιτητός ο φόρος, στην ή στις αντιπροσωπευτικότερες αγορές συναλλάγματος του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, ή μια τιμή που καθορίζεται με σημείο αναφοράς αυτή ή αυτές τις αγορές, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζει το εν λόγω κράτος μέλος. Ωστόσο, για ορισμένες από αυτές τις πράξεις ή για ορισμένες κατηγορίες υποκείμενων στο φόρο, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εφαρμόσουν την ισοτιμία η οποία καθορίζεται με βάση τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις για τον υπολογισμό της δασμολογητέας αξίας.»

11. Στο άρθρο 14 παράγραφος 1:

— το στοιχείο β) καταργείται,

— το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) τις εισαγωγές αγαθών για ενδεχόμενη πώληση, κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ (*), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 90/237/ΕΟΚ (**),

(*) ΕΕ αριθ. L 192 της 24. 7. 1985, σ. 20.

(**) ΕΕ αριθ. L 133 της 24. 5. 1990, σ. 91.»

— στο στοιχείο δ), διαγράφονται οι όροι «ή θα απέλαυνον παρομοίας ατελείας, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα» και οι όροι «στην εσωτερική αγορά»,

— στο στοιχείο ε), διαγράφονται οι όροι «ή θα απέλαυνον παρομοίας ατελείας, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα»,

— το στοιχείο στ) καταργείται,

— στο στοιχείο ζ), διαγράφονται οι όροι «ή θα απέλαυνον παρομοίας ατελείας, εάν εισήγοντο από τρίτη χώρα».

12. Ο τίτλος του άρθρου 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Απαλλαγές των πράξεων κατά την εξαγωγή, εκτός της Κοινότητας, των εξομοιούμενων προς αυτές πράξεων και των διεθνών μεταφορών.»

13. Στο άρθρο 15 σημεία 1 και 2, η φράση «εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3» αντικαθίσταται από τη φράση «εκτός της Κοινότητας».

14. Στο άρθρο 15, το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. τις παροχές υπηρεσιών που συνίστανται σε εργασίες επί κινητών αγαθών κτηθέντων ή εισαχθέντων για να υποστούν τις εργασίες αυτές στο εσωτερικό της Κοινότητας και που αποστέλλονται ή μεταφέρονται εκτός της Κοινότητας από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες ή από τον εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα λήπτη ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό των προσώπων αυτών.»

15. Στο άρθρο 15 σημείο 10 πρώτο εδάφιο, προστίθεται η ακόλουθη περίπτωση:

«— πραγματοποιούνται με προορισμό ένα άλλο κράτος μέλος και προορίζονται για τις ένοπλες δυνάμεις οποιουδήποτε από τα κράτη που συμμετέχουν στο Βορειοατλαντικό Σύμφωνο, εκτός από το ίδιο το κράτος μέλος προορισμού, για τη χρήση των ενόπλων δυνάμεων αυτών ή του πολιτικού προσωπικού που τις συνοδεύει, ή για τον εφοδιασμό των λεσχών και κυλικίων τους, εφόσον οι ένοπλες αυτές δυνάμεις υπηρετούν τον κοινό αμυντικό σκοπό.»

16. Στο άρθρο 15 σημείο 10 δεύτερο εδάφιο, η φράση «εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος» αντικαθίσταται από τη φράση «εντός των ορίων και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζει το κράτος μέλος υποδοχής».

17. Στο άρθρο 15 σημείο 12, η φράση «εκτός της Κοινότητας» προστίθεται μετά τη φράση «που εξάγουν τα αγαθά αυτά» και η φράση «στο εξωτερικό» αντικαθίσταται από τη φράση «εκτός της Κοινότητας».

18. Στο άρθρο 15, το σημείο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«13. τις παροχές υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών και των παρεπόμενων εργασιών, εξαιρείται όμως των παροχών υπηρεσιών που απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13, όταν συνδέονται άμεσα:

— με την εξωτερική διαμετακόμιση, την εξαγωγή αγαθών εκτός Κοινότητας ή την εισαγωγή αγαθών που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 1, στοιχείο γ) και του άρθρου 16 παράγραφος 1 σημείο Α,

— με αγαθά αναφερόμενα στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα οποία έχουν υπαχθεί στη διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 33α παράγραφος 1 στοιχείο β).»

19. Στο άρθρο 15 σημείο 14, η φράση «εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3» αντικαθίσταται από τη φράση «εκτός της Κοινότητας».

20. Στο άρθρο 16 παράγραφος 1:

— το σημείο Α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Α. Οι εισαγωγές αγαθών που προορίζονται να τεθούν υπό καθεστώς εναποθήκευσης άλλο πλην της τελωνειακής αποταμίευσης,»

— το σημείο Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Β. οι παραδόσεις αγαθών που προορίζονται:

α) να προσκομιστούν στο τελωνείο και να τεθούν, ενδεχομένως, σε τελωνειακή αποθήκευση·

β) να τεθούν σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη·

γ) να τεθούν υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης ή ενεργητικής τελειοποίησης·

δ) να γίνουν δεκτά στα χωρικά θαλάσσια ύδατα:

— για να ενσωματωθούν σε εξέδρες γεωτρήσεων ή εκμετάλλευσης, με σκοπό την κατασκευή, επισκευή, συντήρηση, μετασκευή τους ή τον εξοπλισμό τους, ή για τη σύνθεση των εξεδρών αυτών με τη ξηρά,

— για τον ανεφοδιασμό αυτών των εξεδρών γεωτρήσεων ή εκμετάλλευσης·

ε) να τεθούν υπό καθεστώς εναποθήκευσης άλλο πλην της τελωνειακής αποταμίευσης.

Οι αναφερόμενοι στα στοιχεία α), β), γ) και δ) τύποι νοούνται όπως ορίζονται από τις ισχύουσες κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις.»,

— το σημείο Γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Γ. Οι παροχές υπηρεσιών οι συναφείς με τις παραδόσεις αγαθών που αναφέρονται στο σημείο Β,»

— το σημείο Δ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Δ. Οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στους τόπους που απαριθμούνται στο σημείο Β με διατήρηση μιας από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω σημείο,»,

— προστίθεται το ακόλουθο σημείο Ε:

«Ε. Οι παραδόσεις:

— αγαθών αναφερόμενων στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) με διατήρηση των καθεστώτων προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς ή εξωτερικής διαμετακόμισης,

— αγαθών αναφερόμενων στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο β), με διατήρηση της διαδικασίας της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 33α,

καθώς και οι παροχές υπηρεσιών οι συναφείς με τις παραδόσεις αυτές.»

21. Στο άρθρο 28, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Μέχρις ότου ληφθεί η απόφαση του Συμβουλίου, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 89/465/ΕΟΚ (*) οφείλει να αποφασίσει σχετικά με την κατάρτιση των μεταβατικών παρεκκλίσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, η Ισπανία εξουσιοδοτείται να απαλλάσσει τις πράξεις που αναφέρονται στο παράρτημα ΣΤ σημείο 2, καθώς και τις πράξεις που αναφέρονται στο παράρτημα ΣΤ σημεία 23 και 25.

(*) ΕΕ αριθ. L 226 της 3. 8. 1989, σ. 21.»

22. Παρεμβάλλεται ο ακόλουθος τίτλος XVIα και τα ακόλουθα άρθρα 28α έως 28γ:

«ΤΙΤΛΟΣ XVIα

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 28α

Πεδίο εφαρμογής

1. Υπόκεινται επίσης στον ΦΠΑ:

α) Οι εξ επαχθούς αιτίας ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, που πραγματοποιούνται εντός της χώρας από ένα υποκείμενο στο φόρο ενεργούντα υπό την ιδιότητά του αυτή, ή από ένα μη υποκείμενο στο

φόρο νομικό πρόσωπο, όταν ο πωλητής είναι ένα υποκείμενο στο φόρο, ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτή και δεν δικαιούται της ατέλειας που προβλέπεται στο άρθρο 24, ούτε υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη φράση ή στις διατάξεις του άρθρου 28β σημείο Β παράγραφος 1.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, δεν υπόκεινται στο φόρο προστιθέμενης αξίας, οι ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, εκτός των καινούργιων μεταφορικών μέσων και προϊόντων υποκείμενων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, που πραγματοποιούνται:

- από υποκείμενο στο φόρο που δικαιούται του κατ'αποκοπήν καθεστώτος του άρθρου 25, ή από υποκείμενο στο φόρο που πραγματοποιεί μόνον παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που δεν του παρέχουν κανένα δικαίωμα έκπτωσης, ή από μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο,
- εντός ορίου ή μέχρι συνολικού ποσού, χωρίς το φόρο προστιθέμενης αξίας, που οφείλεται ή έχει πληρωθεί στο κράτος μέλος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς, το οποίο δεν υπερβαίνει, για το εκάστοτε τρέχον ημερολογιακό έτος, ένα όριο που ορίζεται από τα κράτη μέλη αλλά δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 10 000 Ecu και
- υπό τον όρο ότι το συνολικό ποσό, χωρίς το φόρο προστιθέμενης αξίας, που οφείλεται ή έχει πληρωθεί στο κράτος μέλος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, εκτός των καινούργιων μεταφορικών μέσων και προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, δεν έχει υπερβεί, κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, το όριο που αναφέρεται στη δεύτερη περίπτωση.

Τα κράτη μέλη παρέχουν στους υποκείμενους στο φόρο και στα μη υποκείμενα στο φόρο νομικά πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου, το δικαίωμα να επιλέγουν το γενικό καθεστώς που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις λεπτομέρειες άσκησης αυτού του δικαιώματος επιλογής, το οποίο καλύπτει, εν πάσει περιπτώσει, περίοδο δύο ημερολογιακών ετών.

- β) οι εξ επαχθούς αιτίας ενδοκοινοτικές αποκτήσεις καινούργιων μεταφορικών μέσων στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο που εμπίπτει στην παρέκκλιση του στοιχείου α) δεύτερο εδάφιο, ή από οιοδήποτε άλλο πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου:

- α) θεωρούνται ως «μεταφορικά μέσα»: τα σκάφη μήκους άνω των 7,5 μέτρων, τα αεροσκάφη των οποίων το συνολικό βάρος κατά την απογείωση υπερβαίνει τα 1 550 χιλιόγραμμα και τα χερσαία οχήματα με κινητήρα κυβισμού άνω των 48 κυβικών

εκατοστών ή ισχύος άνω των 7,2 kW, τα οποία προορίζονται για τη μεταφορά προσώπων ή εμπορευμάτων, με την εξαίρεση των σκαφών και αεροσκαφών που αναφέρονται στο άρθρο 15 σημεία 5 και 6.

- β) δεν θεωρούνται ως «καινούργια μεταφορικά μέσα»: τα μεταφορικά μέσα που αναφέρονται στο στοιχείο α) όταν πληρούνται ταυτόχρονα οι ακόλουθες δύο προϋποθέσεις:

- η παράδοση έχει πραγματοποιηθεί μετά πάροδο πλέον των τριών μηνών από την ημερομηνία της πρώτης θέσης σε κυκλοφορία,
- το μεταφορικό μέσο έχει διανύσει περισσότερα από 3 000 χιλιόμετρα αν πρόκειται για χερσαίο όχημα, έχει πραγματοποιήσει άνω των 100 ωρών πλεύσης αν πρόκειται για σκάφος και άνω των 40 ωρών πτήσης αν πρόκειται για αεροσκάφος.

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ανωτέρω στοιχεία μπορούν να θεωρούνται αποδεδειγμένα.

3. Θεωρείται ως «ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθού», η απόκτηση της εξουσίας να διαθέτει κανείς ως κύριος ενσώματο κινητό αγαθό που αποστέλλεται ή μεταφέρεται στον αποκτώντα ή από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους, σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος από το οποίο ανεχώρησε η αποστολή ή η μεταφορά του αγαθού.

Όταν αγαθά που έχουν αποκτηθεί από μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τρίτο έδαφος και εισάγονται, από το εν λόγω μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο, σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς, τα αγαθά θεωρούνται ότι έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί από το κράτος μέλος εισαγωγής των αγαθών. Το κράτος μέλος αυτό επιστρέφει στον εισαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 21 σημείο 2 το φόρο προστιθέμενης αξίας που εισέπραξε στα πλαίσια της εισαγωγής των αγαθών, στο βαθμό που ο εισαγωγέας αποδεικνύει ότι για την απόκτηση είχε καταβληθεί φόρος προστιθέμενης αξίας στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών.

4. Λογίζεται επίσης ως υποκείμενο στο φόρο κάθε πρόσωπο το οποίο διενεργεί περιστασιακά παράδοση ενός καινούργιου μεταφορικού μέσου υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 28γ σημείο Α.

Το κράτος μέλος εντός του οποίου γίνεται η παράδοση παρέχει στον υποκείμενο στο φόρο δικαίωμα έκπτωσης που καθορίζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- το δικαίωμα έκπτωσης γεννάται και μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά τη στιγμή της παράδοσης,
- επιτρέπεται στον υποκείμενο στο φόρο να εκπέμπει του φόρου προστιθέμενης αξίας που περιλαμβάνεται στην τιμή αγοράς ή που καταβλήθηκε στα πλαίσια της εισαγωγής ή της ενδοκοινοτικής απόκτησης αυτού του μεταφορικού μέσου, εφόσον δεν υπερβαίνει ή κατά το μέρος που δεν υπερβαίνει το ποσό του φόρου που θα όφειλε εάν δεν απηλλάσσετο η παράδοση.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων αυτών.

5. Εξομοιούνται προς εξ επαχθούς αιτίας παράδοση αγαθών:

α) η παράδοση σε άλλον υποκείμενο στο φόρο εργασίας φασόν, κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 5 στοιχείο α), που πραγματοποιείται υλικώς σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο ο πελάτης εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

— τα υλικά που χρησιμοποίησε ο αναλαβών την εργασία στάλθηκαν ή μεταφέρθηκαν, από τον πελάτη, ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό του, από το κράτος μέλος εντός του οποίου ο πελάτης εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ,

— το έργο, που κατασκεύασε ή συναρμολόγησε ο αναλαβών την εργασία μεταφέρεται ή αποστέλλεται προς τον πελάτη προς το κράτος μέλος όπου αυτός εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ.

β) η μεταφορά από ένα υποκείμενο στο φόρο ενός αγαθού της επεξεργασίας του προς ένα άλλο κράτος μέλος.

Θεωρείται ως μεταφερόμενο προς ένα άλλο κράτος μέλος, κάθε ενσώματο αγαθό που αποστέλλεται ή μεταφέρεται, από τον υποκείμενο στο φόρο ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό του, εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3, αλλά εντός της Κοινότητας, για τις ανάγκες της επιχείρησής του, εκτός από τις ανάγκες μιας από τις ακόλουθες πράξεις:

— παράδοση του αγαθού πραγματοποιούμενη από τον υποκείμενο στο φόρο εντός του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη φράση και στο άρθρο 28β σημείο Β παράγραφος 1,

— παράδοση του αγαθού πραγματοποιούμενη από τον υποκείμενο στο φόρο υπό τους όρους του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ),

— παράδοση του αγαθού πραγματοποιούμενη από τον υποκείμενο στο φόρο εντός της χώρας υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 15 ή στο άρθρο 28γ σημείο Α,

— παράδοση στον υποκείμενο στο φόρο, υπό τους όρους που αναφέρονται στο στοιχείο α), μιας εργασίας φασόν που πραγματοποιείται στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς του αγαθού,

— παροχή στον υποκείμενο στο φόρο μιας υπηρεσίας που έχει ως αντικείμενο εργασίες που αφορούν αυτό το αγαθό, οι οποίες πραγματοποιούνται υλικώς στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς του αγαθού,

— προσωρινή χρησιμοποίηση του αγαθού, στο έδαφος του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών, για τις ανάγκες παροχής υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από τον υποκείμενο στο φόρο που είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς του αγαθού,

— προσωρινή χρησιμοποίηση του αγαθού, για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβεί τους 24 μήνες, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εντός του οποίου η εισαγωγή του ίδιου αυτού αγαθού από τρίτη χώρα με σκοπό την προσωρινή χρησιμοποίησή του θα υπαγόταν στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή από εισαγωγικούς δασμούς.

6. Εξομοιούνται προς ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας, η χρησιμοποίηση από υποκείμενο στο φόρο, για τις ανάγκες της επιχείρησής του, αγαθού το οποίο αποστέλλεται ή μεταφέρεται, από τον υποκείμενο στο φόρο ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό του, από ένα άλλο κράτος μέλος εντός του οποίου έχει παραχθεί, εξορυχθεί, μεταποιηθεί, αγοραστεί, αποκτηθεί κατά την έννοια της παραγράφου 1, ή έχει εισαχθεί από τον υποκείμενο στο φόρο, στα πλαίσια της επιχείρησής του, στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι χαρακτηρίζονται ως ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών οι πράξεις εκείνες οι οποίες, εάν είχαν πραγματοποιηθεί εντός της χώρας από υποκείμενο στο φόρο ενεργούντα υπ'αυτή του την ιδιότητα, θα είχαν χαρακτηριστεί ως παραδόσεις αγαθών κατά την έννοια της παραγράφου 5 και του άρθρου 5.

Άρθρο 28β

Τόπος των πράξεων

Α. Τόπος της ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών

1. Ως τόπος ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών θεωρείται το μέρος όπου βρίσκονται τα αγαθά κατά τη στιγμή της άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς προς τον αποκτώντα.

2. Πάντως, με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, ο τόπος ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών που αναφέρεται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) θεωρείται ότι βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ βάσει του οποίου ο αποκτών διενήργησε την απόκτηση αυτή, εφόσον ο αποκτών δεν αποδεικνύει ότι η απόκτηση φορολογήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Αν όμως η απόκτηση υπόκειται, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1, στο φόρο, στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών, αφού προηγουμένως είχε φορολογηθεί κατ'εφαρμογή του

πρώτου εδαφίου, η φορολογητέα βάση μειούται αναλόγως στο κράτος μέλος που χορήγησε τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ υπό τον οποίο ο αποκτών διενήργησε την απόκτηση αυτή.

B. Τόπος παράδοσης αγαθών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2, ως τόπος παράδοσης αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται, από τον προμηθευτή ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό του, από κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς λογίζεται ο τόπος όπου βρίσκονται τα αγαθά τη στιγμή της άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς προς τον αγοραστή, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- η παράδοση των αγαθών γίνεται είτε προς πρόσωπο υποκείμενο στο φόρο είτε προς νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, καλυπτόμενα από την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο, είτε προς οποιοδήποτε άλλο μη υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο,
- τα αγαθά δεν είναι καινούργια μεταφορικά μέσα ούτε αγαθά που παραδίδονται αφού συναρμολογηθούν ή εγκατασταθούν, με ή χωρίς δοκιμή λειτουργίας, από τον προμηθευτή ή για λογαριασμό του.

Όταν τα αγαθά που παραδίδονται κατ'αυτόν τον τρόπο αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τρίτο έδαφος και εισάγονται από τον προμηθευτή σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς προς τον αγοραστή, θεωρείται ότι απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν από το κράτος μέλος εισαγωγής.

2. Σε περίπτωση όμως που τα παραδιδόμενα αγαθά δεν είναι προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, η παράγραφος 1 δεν έχει εφαρμογή στις παραδόσεις αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς το αυτό κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς:

- εφόσον αυτές δεν υπερβαίνουν, ή για όσο μέρος δεν υπερβαίνουν ένα συνολικό ποσό, εκτός ΦΠΑ, το οποίο δεν υπερβαίνει, κατά τη διάρκεια ενός και του αυτού ημερολογιακού έτους, το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 100 000 Ecu και
- εφόσον το εκτός ΦΠΑ συνολικό ποσό των παραδόσεων αγαθών, εκτός από προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης που πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1, κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, δεν υπερβαίνει το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 100 000 Ecu.

Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται τα αγαθά τη στιγμή της άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς προς τον αγοραστή, μπορεί να περιορίσει τα προαναφερόμενα όρια στο ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 35 000 Ecu στην περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος αυτό φοβάται ότι το προαναφερόμενο όριο των 100 000 Ecu θα οδηγήσει σε σοβαρές στρεβλώσεις των όρων ανταγωνισμού. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της ευχέρειας αυτής λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προς ενημέρωση

των αρμοδίων δημοσίων αρχών του κράτους μέλους από το οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1994, έκθεση για τη λειτουργία των ειδικών ορίων των 35 000 Ecu, που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο. Η Επιτροπή μπορεί με την έκθεση αυτή να πληροφορήσει το Συμβούλιο ότι η κατάργηση των ειδικών ορίων δεν θα οδηγήσει σε σοβαρές στρεβλώσεις των όρων ανταγωνισμού. Ενόσω το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει ομόφωνα κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.

3. Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται τα αγαθά τη στιγμή της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς, δίνει στους υποκείμενους στο φόρο που πραγματοποιούν παραδόσεις αγαθών καλυπτόμενες από τις διατάξεις της παραγράφου 2 το δικαίωμα να επιλέγουν τον καθορισμό του τόπου των παραδόσεων αυτών σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους άσκησης αυτού του δικαιώματος επιλογής, το οποίο καλύπτει, εν πάση περιπτώσει, δύο ημερολογιακά έτη.

Γ. Τόπος της παροχής υπηρεσιών ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο β), ο τόπος παροχής υπηρεσιών ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 και 4. Κατά την έννοια του παρόντος τίτλου, νοούνται ως:

- “ενδοκοινοτική μεταφορά αγαθών”: κάθε μεταφορά αγαθών της οποίας ο τόπος αναχώρησης και ο τόπος άφιξης βρίσκονται στα εδάφη δύο διαφορετικών κρατών μελών,
- “τόπος αναχώρησης”: ο τόπος όπου αρχίζει πραγματικά η μεταφορά των αγαθών, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματοποιούμενες διαδρομές προς τον τόπο όπου βρίσκονται τα αγαθά,
- “τόπος άφιξης”: ο τόπος όπου περατώνεται πραγματικά η μεταφορά των αγαθών.

2. Ο τόπος παροχής υπηρεσιών ενδοκοινοτικής μεταφοράς εμπορευμάτων είναι ο τόπος αναχώρησης.

3. Κατά παρέκκλιση όμως από την παράγραφο 2, ο τόπος παροχής υπηρεσιών ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών σε λήπτες που εξατομικεύονται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αναχώρησης της μεταφοράς, θεωρείται ότι βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε στο λήπτη τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, υπό τον οποίο και του παρασχέθη η υπηρεσία.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην επιβάλουν φόρο στο τμήμα της μεταφοράς που αντιστοιχεί στις διαδρομές που έγιναν πάνω από ύδατα που δεν ανήκουν στο έδαφος της Κοινότητας κατά την έννοια του άρθρου 3.

Δ. Τόπος παροχής υπηρεσιών με παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με υπηρεσίες ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ), ο τόπος παροχής υπηρεσιών που έχουν ως αντικείμενο δραστηριότητες παρεπόμενες προς υπηρεσίες ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών, παρέχονται δε σε λήπτες που εξαιτομικεύονται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο εντός του οποίου εκτελείται υλικά η παροχή αυτή, θεωρείται ότι βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε στο λήπτη τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ υπό τον οποίο του παρασχέθηκε η υπηρεσία.

Ε. Τόπος παροχής υπηρεσιών από μεσάζοντες

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1, τόπος παροχής υπηρεσιών από μεσάζοντες που ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό άλλων προσώπων, όταν μεσολαβούν στην παροχή υπηρεσιών ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών, είναι ο τόπος αναχώρησης της μεταφοράς.

Εντούτοις, όταν ο λήπτης της υπηρεσίας που παρέχεται από το μεσάζοντα εξαιτομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της αναχώρησης της μεταφοράς, ο τόπος παροχής της υπηρεσίας από το μεσάζοντα θεωρείται ότι ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε στο λήπτη τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ υπό τον οποίο του παρασχέθηκε η υπηρεσία.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1, ο τόπος παροχής υπηρεσιών από μεσάζοντες που ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό άλλων προσώπων, όταν μεσολαβούν στην παροχή υπηρεσιών με αντικείμενο δραστηριότητες παρεπόμενες προς υπηρεσίες ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών, είναι ο τόπος στον οποίο εκτελείται υλικά η παρεπόμενη υπηρεσία.

Εντούτοις, όταν ο λήπτης της υπηρεσίας που παρέχεται από το μεσάζοντα εξαιτομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο εσωτερικό του οποίου εκτελείται υλικά η παρεπόμενη παροχή, ο τόπος παροχής της υπηρεσίας από το μεσάζοντα θεωρείται ότι ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε στο λήπτη τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, υπό τον οποίο του παρασχέθηκε η υπηρεσία από το μεσάζοντα.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 1, ο τόπος παροχής υπηρεσιών από μεσάζοντες που

ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό άλλων προσώπων, όταν μεσολαβούν σε πράξεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ε), είναι ο τόπος όπου εκτελούνται οι πράξεις αυτές.

Εντούτοις, όταν ο λήπτης της υπηρεσίας εξαιτομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο εντός του οποίου εκτελούνται οι πράξεις αυτές, ο τόπος παροχής της υπηρεσίας από το μεσάζοντα θεωρείται ότι ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε στο λήπτη τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ υπό τον οποίο του παρασχέθηκε η υπηρεσία από το μεσάζοντα.

Άρθρο 28γ

Απαλλαγές

Α. Απαλλαγή των παραδόσεων αγαθών

Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων και υπό τις προϋποθέσεις που τα κράτη μέλη καθορίζουν ώστε να διασφαλίζεται η ορθή και απλή εφαρμογή των προβλεπόμενων κατωτέρω απαλλαγών και να αποτρέπεται κάθε ενδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν από το φόρο:

α) τις παραδόσεις αγαθών, κατά την έννοια του άρθρου 5 και κατά την έννοια του άρθρου 28α παράγραφος 5 στοιχείο α), τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται, από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό τους, εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3 αλλά εντός της Κοινότητας, τις πραγματοποιούμενες προς άλλον υποκείμενο στο φόρο ή προς μη υποκείμενο νομικό πρόσωπο, που ενεργεί υπ' αυτή την ιδιότητά του, σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών.

Η απαλλαγή αυτή δεν ισχύει για τις παραδόσεις αγαθών τις πραγματοποιούμενες από υποκείμενους στο φόρο οι οποίοι απολαύουν της κατά το άρθρο 24 φορολογικής ατελείας, ούτε για τις παραδόσεις αγαθών προς υποκείμενους στο φόρο ή προς μη υποκείμενα νομικά πρόσωπα που εμπίπτουν στην παρέκκλιση την προβλεπόμενη στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο.

β) τις παραδόσεις καινούργιων μεταφορικών μέσων τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς τον αγοραστή, από τον αγοραστή ή τον πωλητή ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό τους, εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3 αλλά εντός της Κοινότητας, οι οποίες πραγματοποιούνται προς υποκείμενο στο φόρο ή μη υποκείμενο νομικό πρόσωπο που εμπίπτει στην παρέκκλιση την προβλεπόμενη στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο ή προς οιοδήποτε άλλο πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο.

- γ) τις παραδόσεις αγαθών που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 5 στοιχείο β), οι οποίες θα καλύπτονταν από την προβλεπόμενη στο στοιχείο α) απαλλαγή αν είχαν πραγματοποιηθεί προς άλλο υποκείμενο στο φόρο.

Β. Απαλλαγή των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών

Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν από το φόρο, υπό όρους που τα ίδια επιβάλλουν προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή και απλή εφαρμογή των αναφερομένων κατωτέρω απαλλαγών και να αποτραπεί τυχόν φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση:

- α) τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, η παράδοση των οποίων από υποκείμενους στο φόρο απαλλάσσεται σε κάθε περίπτωση εντός της χώρας·
- β) τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών η εισαγωγή των οποίων απαλλάσσεται σε κάθε περίπτωση κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1·
- γ) τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, για τα οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 17 παράγραφοι 3 και 4, ο αποκτών τα αγαθά δικαιούται σε κάθε περίπτωση ολικής επιστροφής του ΦΠΑ τον οποίο οφείλει κατ' εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 1.

Γ. Απαλλαγή των υπηρεσιών μεταφοράς

Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τις υπηρεσίες ενδοκοινοτικής μεταφοράς αγαθών από ή προς τα νησιά που απαρτίζουν τις αυτόνομες περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας, καθώς και τις υπηρεσίες μεταφοράς αγαθών μεταξύ των νησιών αυτών.

Δ. Απαλλαγές κατά την εισαγωγή αγαθών

Όταν αγαθά που αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τρίτο έδαφος εισάγονται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς, τα κράτη μέλη απαλλάσσουν την εισαγωγή αυτή στην περίπτωση όπου η παράδοση των αγαθών αυτών, εάν διενεργηθεί από τον εισαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 21 σημείο 2, απαλλάσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου Α.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους αυτής της απαλλαγής, προκειμένου να εξασφαλίσουν την απλή και ορθή εφαρμογή της και να αποτρέψουν κάθε ενδεχόμενη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση.

Ε. Άλλες απαλλαγές

- α) Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι, για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που διέπονται από ένα από τα καθεστώτα ή από μία από τις καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 σημείο Β, ισχύουν οι ίδιες διατά-

ξεις όπως και για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας υπό τις αυτές συνθήκες.

- β) Στο άρθρο 16, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“2. Με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 29 διαβουλεύσεων, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να απαλλάσσουν:

- α) τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενο στο φόρο, τις εισαγωγές και τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για έναν υποκείμενο στο φόρο με σκοπό να εξαχθούν, αυτούσια ή μεταποιημένα, προς τρίτα εδάφη, καθώς και τις παροχές υπηρεσιών που αφορούν την εξαγωγική του δραστηριότητα, μέχρι του ποσού των εξαγωγών του κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο·
- β) τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από υποκείμενο σε φόρο, τις εισαγωγές και τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για έναν υποκείμενο στο φόρο με σκοπό την παράδοσή τους σε ένα άλλο κράτος μέλος υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28γ σημείο Α καθώς και τις παροχές υπηρεσιών που αφορούν αυτές τις παραδόσεις αγαθών με προορισμό ένα άλλο κράτος μέλος, μέχρι του ποσού των παραδόσεων αγαθών που πραγματοποιούνται υπό τους όρους που προβλέπει το άρθρο 28γ σημείο Α κατά το προηγούμενο δωδεκάμηνο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν κοινό όριο για το ποσό των πράξεων που απαλλάσσονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β).”

Άρθρο 28δ

Γενεσιουργός αιτία και απαιτητόν του φόρου

1. Η γενεσιουργός αιτία του φόρου επέρχεται κατά το χρόνο της πραγματοποίησης της ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών. Η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θεωρείται ότι συντελείται κατά το χρόνο που θεωρείται πραγματοποιούμενη η παράδοση, στο εσωτερικό της χώρας, παρομοίων αγαθών.

2. Για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, ο φόρος καθίσταται απαιτητός στις 15 του μηνός που ακολουθεί εκείνον κατά τον οποίον επήλθε η γενεσιουργός αιτία.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά την έκδοση του τιμολογίου, όταν το τιμολόγιο παραδίδεται προς τον αποκτώντα πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην εν λόγω παράγραφο 2.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 10 παράγραφος 2, ο φόρος καθίσταται απαιτητός, για παραδόσεις αγαθών διενεργούμενες με τους όρους του άρθρου 28γ σημείο Α, στις 15 του μηνός που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία.

Ωστόσο, ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά την έκδοση του τιμολογίου όταν το τιμολόγιο εκδίδεται πριν από τις 15 του μηνός που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία.

Άρθρο 28ε

Φορολογητέα βάση

1. Προκειμένου για την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών, η φορολογητέα βάση αποτελείται από τα ίδια στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της φορολογητέας βάσης στην παράδοση στο εσωτερικό της χώρας των ιδίων αγαθών, σύμφωνα με το άρθρο 11 σημείο Α. Ειδικά, για τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών που αναφέρονται στο άρθρο 28α παράγραφος 6, η φορολογητέα βάση προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο β).

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης που οφείλονται ή καταβάλλονται από πρόσωπο που πραγματοποιεί ενδοκοινοτική απόκτηση προϊόντος που υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης περιλαμβάνονται στη φορολογητέα βάση, σύμφωνα με το άρθρο 11 σημείο Α, παράγραφος 2 στοιχείο α).

2. Ο εφαρμοστέος στις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών συντελεστής φόρου είναι εκείνος που ισχύει κατά το χρόνο που ο φόρος κατέστη απαιτητός.

3. Ο εφαρμοστέος συντελεστής φόρου για την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθού είναι ο ισχύων στο εσωτερικό της χώρας για την παράδοση του ίδιου αγαθού.

Άρθρο 28στ

Δικαίωμα έκπτωσης

1. Στο άρθρο 17, οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

“2. Στο βαθμό που τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες των φορολογητέων πράξεών του, ο υποκείμενος στο φόρο δικαιούται να εκπίπτει από τον οφειλόμενο φόρο:

- α) τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο προστιθέμενης αξίας για τα αγαθά που του παρεδόθησαν ή πρόκειται να του παραδοθούν, καθώς και για τις υπηρεσίες που του παρεσχέθησαν ή πρόκειται να του παρασχεθούν από άλλον υποκείμενο υπόχρεο για την καταβολή του φόρου στο εσωτερικό της χώρας·
- β) τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο προστιθέμενης αξίας για τα εισαχθέντα στο εσωτερικό της χώρας αγαθά·
- γ) το φόρο προστιθέμενης αξίας που οφείλεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 7 στοιχείο α), το άρθρο 6 παράγραφος 3 και το άρθρο 28α παράγραφος 6·

δ) το φόρο προστιθέμενης αξίας που οφείλεται, σύμφωνα με το άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α).

3. Τα κράτη μέλη παρέχουν επίσης σε κάθε υποκείμενο στο φόρο την προαναφερόμενη στην παράγραφο 2 έκπτωση ή επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, στο βαθμό που τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες:

- α) πράξεών του που εκτελούνται στο εξωτερικό και που ανάγονται στις οικονομικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, οι οποίες θα παρείχαν δικαίωμα έκπτωσης αν είχαν πραγματοποιηθεί στο εσωτερικό της χώρας·
- β) πράξεών του που απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 σημείο i), το άρθρο 15, το άρθρο 16 παράγραφος 1 σημεία Β, Γ, Δ και Ε και παράγραφος 2 ή το άρθρο 28γ σημείο Α·
- γ) πράξεών του που απαλλάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13 σημείο Β στοιχεία α) και δ) περιπτώσεις 1 έως 5, όταν ο λήπτης είναι εγκατεστημένος εκτός Κοινότητας ή όταν οι πράξεις αυτές συνδέονται άμεσα με αγαθά προοριζόμενα να εξαχθούν εκτός της Κοινότητας.

4. Η επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3 γίνεται:

- υπέρ των υποκειμένων στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, αλλά σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που να ορίζονται από την οδηγία 79/1072/ΕΟΚ (*),
- υπέρ των υποκειμένων στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος της Κοινότητας, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που καθορίζονται από την οδηγία 86/560/ΕΟΚ (**).

(*) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

(**) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 40.”

2. Στο άρθρο 18, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“1. Για να έχει τη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος προς έκπτωση, ο υποκείμενος στο φόρο οφείλει:

- α) για την αναφερόμενη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α) έκπτωση, να κατέχει τιμολόγιο, το οποίο έχει εκδοθεί κατά το άρθρο 22 παράγραφος 3·
- β) για την αναφερόμενη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο β), έκπτωση, να κατέχει έγγραφο, με το οποίο να βεβαιούται η εισαγωγή και να χαρακτηρίζεται ο ίδιος ως παραλήπτης ή εισαγωγέας· το έγγραφο αυτό πρέπει ακόμη να μνημονεύει το ποσό του οφειλόμενου φόρου ή να καθιστά δυνατό τον υπολογισμό του·
- γ) για την αναφερόμενη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο γ) έκπτωση, να τηρεί τις καθοριζόμενες από κάθε κράτος μέλος διατυπώσεις·
- δ) όταν υποχρεούνται να καταβάλει το φόρο υπό την ιδιότητά του ως λήπτου ή αγοραστή κατ'εφαρμογή του άρθρου 21 σημείο 1, να τηρεί τις καθοριζόμενες από κάθε κράτος μέλος διατυπώσεις·

- ε) για την προβλεπόμενη στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο δ) έκπτωση, να έχει περιλάβει στη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 4, όλα τα αναγκαία στοιχεία για τον υπολογισμό του ποσού του φόρου που οφείλεται βάση των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών και να κατέχει τιμολόγιο σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 3.”

3. Στο άρθρο 18, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

“3 α. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν σε υποκείμενο στο φόρο που δεν διαθέτει τιμολόγιο σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 3, να προβεί σε έκπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο δ), και καθορίζουν τους όρους και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας διάταξης.”

Άρθρο 28ζ

Υπόχρεοι στο φόρο

Το άρθρο 21 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“Άρθρο 21

Υπόχρεοι στο φόρο έναντι του Δημοσίου

Ο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται:

1. στο εσωτερικό καθεστώς:

- α) από τον υποκείμενο στο φόρο ο οποίος πραγματοποιεί φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών, εκτός των παροχών υπηρεσιών που προβλέπονται στο στοιχείο β).

Όταν η φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στο εξωτερικό, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν διατάξεις, οι οποίες να προβλέπουν ότι ο φόρος οφείλεται από άλλο πρόσωπο. Δύνανται ιδίως να ορίζεται προς το σκοπό αυτό φορολογικός αντιπρόσωπος ή ο παραλήπτης της φορολογητέας παράδοσης των αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών. Επίσης τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν άλλο πρόσωπο, εκτός του υποκείμενου στο φόρο, ως αλληλεγγύως υπόχρεο για την καταβολή του φόρου.

- β) από το λήπτη υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ε) ή στο άρθρο 28β σημεία Γ, Δ και Ε, εφόσον παρέχονται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στο εξωτερικό.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη, μπορούν να προβλέπουν ότι ο παρέχων την υπηρεσία είναι αλληλεγγύως υπόχρεος για την καταβολή του φόρου.

- γ) από κάθε πρόσωπο που αναγράφει το φόρο προστιθέμενης αξίας σε τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο που επέχει θέση τιμολογίου.

- δ) από το πρόσωπο που πραγματοποιεί φορολογητέα ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών. Όταν η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στο εξωτερικό, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν διατάξεις οι οποίες να προβλέπουν ότι ο φόρος οφείλεται από άλλο πρόσωπο. Δύνανται ιδίως να ορίζεται φορολογικός αντιπρόσωπος, προς το σκοπό αυτό. Επίσης, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν άλλο πρόσωπο, εκτός του προσώπου που πραγματοποιεί την ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών, ως αλληλεγγύως υπόχρεο για την καταβολή του φόρου.

2. Κατά την εισαγωγή: από το πρόσωπο ή από τα πρόσωπα, τα οποία ορίζονται ή αναγνωρίζονται ως υπόχρεα από το κράτος μέλος εισαγωγής.”

Άρθρο 28η

Υποχρεώσεις των υπόχρεων στο φόρο

Το άρθρο 22 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“Άρθρο 22

Υποχρεώσεις στα πλαίσια του εσωτερικού καθεστώτος

1. α) Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να δηλώνει την έναρξη, τη μεταβολή και την παύση της δραστηριότητάς του ως υποκείμενου στο φόρο.

- β) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του στοιχείου α), οι υποκείμενοι στο φόρο που αναφέρονται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο οφείλουν να δηλώνουν ότι διενεργούν ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της προβλεπόμενης στο άρθρο αυτό παρέκκλισης.

- γ) Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξατομικεύεται, με ατομικό αριθμό φορολογικού μητρώου:

— κάθε υποκείμενος στο φόρο, εκτός εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 4, που διενεργεί στο εσωτερικό της χώρας παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που του παρέχουν δικαίωμα έκπτωσης, πλην των παροχών υπηρεσιών ο φόρος των οποίων οφείλεται αποκλειστικά από το λήπτη σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο β). Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να μην εξατομικεύουν ορισμένους υποκείμενους στο φόρο που προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 3,

— κάθε υποκείμενος στο φόρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) καθώς και κάθε υποκείμενος στο φόρο που έκανε χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο.

δ) Ο ατομικός αριθμός φορολογικού μητρώου περιλαμβάνει ένδειξη σύμφωνη με τον πρότυπο διεθνή κωδικό ISO-3166 alpha 2, η οποία επιτρέπει τον εντοπισμό του κράτους μέλους που τον χορήγησε.

ε) Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε το σύστημα εξατομίκευσης που εφαρμόζουν να επιτρέπει τη διάκριση των αναφερόμενων στο στοιχείο γ) υποκειμένων στο φόρο και να διασφαλίζει, κατ' αυτόν τον τρόπο, την ορθή εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος φορολόγησης των ενδοκοινοτικών πράξεων που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο.

2. α) Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να τηρεί λογιστικά βιβλία επαρκώς λεπτομερή ώστε να καθίσταται δυνατή η εφαρμογή του φόρου προστιθέμενης αξίας και ο έλεγχος του εκ μέρους των φορολογικών αρχών.

β) Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να τηρεί ειδικό βιβλίο όπου θα καταγράφει τα αγαθά που αποστέλλει ή μεταφέρει, ο ίδιος ή άλλος που ενεργεί για λογαριασμό του, εκτός μὲν του εδάφους που ορίζεται στο άρθρο 3 αλλά εντός της Κοινότητας, για τις ανάγκες πράξεων όπου αναφέρονται στο άρθρο 28α παράγραφος 5 στοιχείο β) τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη περίπτωση.

Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να τηρεί ειδικό βιβλίο των υλικών που του αποστέλλονται από άλλο κράτος μέλος, από ή για λογαριασμό ενός υποκειμένου στο φόρο που εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος, με σκοπό την παράδοση στον υποκείμενο αυτό εργασίας φασόν.

3. α) Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να εκδίδει τιμολόγιο ή έγγραφο που να επέχει θέση τιμολογίου, για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών που εκτελεί προς άλλον υποκείμενο στο φόρο ή προς νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο. Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει επίσης να εκδίδει τιμολόγιο ή έγγραφο που επέχει θέση τιμολογίου, για τις παραδόσεις αγαθών που προβλέπονται στο άρθρο 28β σημείο Β παράγραφος 1 και για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιεί με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28γ σημείο Α. Ο υποκείμενος στο φόρο οφείλει να διατηρεί αντίγραφο όλων των εκδοθέντων εγγράφων.

Επίσης, κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να εκδίδει τιμολόγιο για τα ποσά έναντι που του καταβάλλονται πριν από την πραγματοποίηση μιας από τις παραδόσεις αγαθών που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, καθώς και για τα ποσά έναντι που του καταβάλλονται από άλλον υποκείμενο στο φόρο ή από νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο φόρο, πριν από την ολοκλήρωση της παροχής των υπηρεσιών.

β) Στο τιμολόγιο πρέπει να αναγράφεται χωριστά, η τιμή άνευ φόρου και ο φόρος που αναλογεί για κάθε διαφορετικό συντελεστή, καθώς και, κατά περίπτωση, η φορολογική απαλλαγή.

Το τιμολόγιο πρέπει επίσης να περιλαμβάνει:

— για τις πράξεις που αναφέρει το άρθρο 28β σημεία Γ, Δ και Ε, τον αριθμό με τον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο εξατομικεύεται στο εσωτερικό της χώρας, καθώς και τον αριθμό με τον οποίον εξατομικεύεται ο λήπτης και υπό τον οποίο του παρασχέθηκε η υπηρεσία,

— για τις πράξεις που αναφέρει το άρθρο 28γ σημείο Α στοιχείο α), τον αριθμό με τον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο εξατομικεύεται στο εσωτερικό της χώρας, καθώς και τον αριθμό με τον οποίο εξατομικεύεται ο αποκτών σε ένα άλλο κράτος μέλος,

— για τις παραδόσεις καινούργιων μεταφορικών μέσων, τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 28α παράγραφος 2.

γ) τα κράτη μέλη καθορίζουν τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία ένα έγγραφο δύναται να θεωρηθεί ότι επέχει θέση τιμολογίου.

4. α) Κάθε υποκείμενος στο φόρο οφείλει να καταθέτει δήλωση εντός προθεσμίας καθοριζόμενης από τα κράτη μέλη. Η προθεσμία αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει τους δύο μήνες από τη λήξη κάθε φορολογικής περιόδου. Η περίοδος αυτή καθορίζεται από τα κράτη μέλη ως μηνιαία, δίμηνη ή τρίμηνη. Εντούτοις, τα κράτη μέλη δύναται να ορίζουν διαφορετικές περιόδους που δεν δύναται, πάντως, να υπερβαίνουν το έτος.

β) Η δήλωση πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση του ποσού του απαιτητού φόρου και του ποσού των εκπτώσεων που πρέπει να πραγματοποιηθούν, συμπεριλαμβανομένου κατά περίπτωση, και κατά το βαθμό που είναι αναγκαίος για τον προσδιορισμό της φορολογητέας βάσης, του συνολικού ποσού των πράξεων των σχετικών με το φόρο αυτό και με τις εν λόγω εκπτώσεις καθώς και του ποσού των απαλλασσομένων πράξεων.

γ) Στη δήλωση πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται:

— αφενός μεν, το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων αγαθών που αναφέρει το άρθρο 28γ σημείο Α, δυνάμει των οποίων ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά τη διάρκεια της φορολογικής περιόδου.

Πρέπει επίσης να προστίθεται το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων αγαθών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη φράση και στο άρθρο 28β σημείο Β παράγραφος 1 και διενεργούνται στο εσωτερικό ενός άλλου κράτους μέλους,

για τις οποίες ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά τη διάρκεια της φορολογικής περιόδου, όταν ο τόπος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών ευρίσκεται στο εσωτερικό της χώρας,

- αφετέρου δε, το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών που αναφέρει το άρθρο 28α παράγραφοι 1 και 6, δυνάμει των οποίων κατέστη απαιτητός ο φόρος.

Πρέπει επίσης να προστίθεται το συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων αγαθών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη φράση και στο άρθρο 28β σημείο Β παράγραφος 1 και διενεργούνται στο εσωτερικό της χώρας, για τις οποίες ο φόρος κατέστη απαιτητός διαρκούς της φορολογικής περιόδου, όταν ο τόπος αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

5. Κάθε υποκείμενος στο φόρο υποχρεούται να καταβάλει το καθαρό ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας κατά την υποβολή της περιοδικής του δήλωσης. Εν τούτοις, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν διαφορετική ημερομηνία καταβολής του ποσού ή να ζητούν την καταβολή ποσών έναντι.

6. α) Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να ζητούν από τον υποκείμενο στο φόρο την υποβολή δήλωσης, η οποία να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 4 και να αφορά το σύνολο των πράξεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά το προηγούμενο έτος. Η δήλωση αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία, για τους ενδεχόμενους διακανονισμούς.

β) Κάθε υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας που εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου πρέπει επίσης να καταθέτει ανακεφαλαιωτικό πίνακα των αποκτώντων που έχουν εξατομικευθεί με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, στους οποίους έχει παραδώσει αγαθά υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28γ σημείο Α.

Ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας συντάσσεται ανά ημερολογιακό τρίμηνο εντός προθεσμίας και σύμφωνα με όρους που καθορίζονται από τα κράτη μέλη, τα οποία λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε να τηρούνται οπωσδήποτε οι διατάξεις που αφορούν τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των έμμεσων φόρων.

Στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα, πρέπει να περιλαμβάνονται τα εξής:

- ο αριθμός φορολογικού μητρώου με τον οποίο εξατομικεύεται ο υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας στο εσωτερικό της χώρας και με τον οποίο έχει πραγματοποιήσει παραδόσεις αγαθών σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 28γ σημείο Α,
- ο αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ με τον οποίο εξατομικεύεται κάθε αποκτών σε άλλο κράτος μέλος, και με τον οποίο του παραδόθηκαν τα αγαθά και, ενδεχομένως, ένδειξη

ότι οι παραδόσεις αγαθών κατά την έννοια του άρθρου 28α παράγραφος 5 στοιχείο α) διενεργήθησαν προς τον αποκτώντα αυτόν,

- και για κάθε αποκτώντα, το συνολικό ποσό των παραδόσεων αγαθών που πραγματοποιήσε ο υποκείμενος στο φόρο. Τα ποσά αυτά δηλώνονται για το ημερολογιακό τρίμηνο κατά τη διάρκεια του οποίου κατέστη απαιτητός ο φόρος.

Πέραν αυτών, στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα πρέπει να περιέχονται τα εξής:

- για τις παραδόσεις αγαθών που αναφέρονται στο άρθρο 28γ σημείο Α στοιχείο γ), ο αριθμός φορολογικού μητρώου με τον οποίο εξατομικεύεται ο υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας στο εσωτερικό της χώρας, ο αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ με τον οποίο εξατομικεύεται στο κράτος μέλος άφιξης της μεταφοράς καθώς και η αξία του αγαθού, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 28ε παράγραφος 1,
- το ποσό των διακανονισμών που διενεργήθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 σημείο Γ παράγραφος 1. Τα ποσά αυτά δηλώνονται για το ημερολογιακό τρίμηνο κατά τη διάρκεια του οποίου ο διακανονισμός κοινοποιήθηκε στον αποκτώντα.

Για τα αγαθά που αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τον υποκείμενο στο φόρο ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό του, εκτός του εδάφους που αναφέρεται στο άρθρο 3 αλλά εντός της Κοινότητας, προκειμένου, να παραδοθούν στον υποκείμενο φόρου εργασίας φασόν υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 28α παράγραφος 5 στοιχείο α), πρέπει να περιλαμβάνονται στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα που υποβάλλεται για το τρίμηνο κατά το οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά:

- ο αριθμός φορολογικού μητρώου με τον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας εξατομικεύεται εντός του κράτους μέλους αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών,
- ο αριθμός φορολογικού μητρώου με τον οποίο ο υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας εξατομικεύεται εντός του κράτους μέλους άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών στον οποίο έχουν αποστείλει τα αγαθά προκειμένου να παραδώσει εργασία φασόν,
- η μνεία ότι τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται υπό τις προαναφερόμενες συνθήκες για τις ανάγκες εργασίας φασόν η οποία εκτελείται υλικώς στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς.

γ) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του στοιχείου β), τα κράτη μέλη δύνανται:

- να απαιτούν την υποβολή των ανακεφαλαιωτικών πινάκων κάθε μήνα,

- να απαιτούν να περιλαμβάνουν οι ανακεφαλαιωτικοί πίνακες περισσότερες πληροφορίες.

δ) Για τις παραδόσεις καινούργων μεταφορικών μέσων που διενεργούνται υπό τους όρους του άρθρου 28γ σημείο Α στοιχείο β), από υποκείμενο στο φόρο που εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ προς αγοραστή που δεν εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ ή από υποκείμενο προβλεπόμενο στο άρθρο 28α, παράγραφος 4, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο πωλητής να κοινοποιεί όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την επιβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας και τον έλεγχο του από τις διοικητικές αρχές.

ε) Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από τους υποκείμενους που διενεργούν στο εσωτερικό της χώρας ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών, κατά την έννοια του άρθρου 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 6, να υποβάλλουν λεπτομερή δήλωση για τις αποκτήσεις αυτές υπό την προϋπόθεση όμως ότι οι δηλώσεις αυτές δεν μπορούν να ζητούνται για περιόδους κάτω του μηνός.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ζητούν από τους διενεργούντες ενδοκοινοτικές αποκτήσεις καινούργων μεταφορικών μέσων που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο β) να παρέχουν, κατά την υποβολή της δήλωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την επιβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας και τον έλεγχό του από τις διοικητικές αρχές.

7. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα πρόσωπα που, βάσει του άρθρου 21 σημείο 1 στοιχεία α) και β), θεωρούνται υπόχρεοι φόρου στη θέση υποκείμενου εγκατεστημένου στο εξωτερικό, ή υποχρεούνται αλληλεγγύως να τον καταβάλλουν, να εκπληρούν τις προαναφερθείσες υποχρεώσεις δήλωσης και εξόφλησης.

8. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να προβλέπουν και άλλες υποχρεώσεις που κρίνουν αναγκαίες για τη διασφάλιση της επακριβούς είσπραξης του φόρου και την αποφυγή της φοροδιαφυγής, υπό την επιφύλαξη της τήρησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης των εσωτερικών πράξεων και των πράξεων που διενεργούνται από υποκείμενους στο φόρο μεταξύ κρατών μελών και υπό την προϋπόθεση ότι οι υποχρεώσεις αυτές δεν οδηγούν, στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, σε διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων.

9. α) Τα κράτη μέλη δύνανται να απαλλάσσουν από ορισμένες ή όλες τις υποχρεώσεις:

- τους υποκείμενους στο φόρο που διενεργούν μόνο παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών απαλλασσόμενες κατ' εφαρμογή των άρθρων 13 και 15,
- τους υποκείμενους στο φόρο που απολαύουν της φορολογικής ατέλειαι που προβλέπεται

στο άρθρο 24 και της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο,

- τους υποκείμενους στο φόρο που δεν διενεργούν καμία από τις πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 4 στοιχείο γ).

β) Τα κράτη μέλη δύνανται να απαλλάσσουν από ορισμένες από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), τους υποκείμενους που δεν εμπίπτουν στο στοιχείο α).

γ) Τα κράτη μέλη δύνανται να απαλλάσσουν τους υποκείμενους από την πληρωμή του οφειλόμενου φόρου όταν το ποσό του είναι αμελητέο.

10. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίζουν ότι τα μη υποκείμενα στο φόρο νομικά πρόσωπα τα υπόχρεα να καταβάλλουν τον οφειλόμενο φόρο λόγω ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο, εκπληρούν τις ανωτέρω υποχρεώσεις δήλωσης και πληρωμής και εξατομικεύονται με ατομικό αριθμό κατά την έννοια της παραγράφου 1 στοιχεία γ), δ) και ε).

11. Όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις καινούργων μεταφορικών μέσων που προβλέπονται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο β) τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις λεπτομέρειες της δήλωσης και της συνακόλουθης πληρωμής.

12. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα προτάσει της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε όλα τα κράτη μέλη να εισάγουν ειδικά μέτρα για την απλούστευση των υποχρεώσεων προς υποβολή δήλωσης που προβλέπονται στην παράγραφο 6 στοιχείο β). Αυτά τα μέτρα απλούστευσης, τα οποία δεν θίγουν την ασφάλεια του ελέγχου των ενδοκοινοτικών πράξεων, μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή των εξής διατάξεων:

α) Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους υποκείμενους στο φόρο που πληρούν τις ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις να καταθέτουν για περίοδο ενός έτους ανακεφαλαιωτικό πίνακα με τον οποίο εξατομικεύεται με αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, σε κάθε κράτος μέλος, κάθε αποκτών, στον οποίον ο υποκείμενος στο φόρο παρέδωσε αγαθά υπό τους όρους του άρθρου 28γ σημείο Α:

- το ετήσιο συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων τους σε αγαθά και των παροχών υπηρεσιών, κατά την έννοια των άρθρων 5, 6 και 28α παράγραφος 5, δεν υπερβαίνει κατά ποσό ανώτερο των 35 000 Ecu το ποσό του ετήσιου κύκλου εργασιών που χρησιμεύει ως σημείο αναφοράς για την εφαρμογή της φορολογικής ατέλειαι που προβλέπεται στο άρθρο 24,

- το ετήσιο συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων σε αγαθά που πραγματοποιούν υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 28γ σημείο Α όρους, δεν υπερβαίνει το ισόποσο των 15 000 Ecu σε εθνικό νόμισμα,

- οι παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούν υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 28γ σημείο Α όρους, δεν είναι παραδόσεις καινούργων μεταφορικών μέσων.
- β) Τα κράτη μέλη που ορίζουν σε περισσότερο από τρεις μήνες τη φορολογική περίοδο βάσει της οποίας ένας υποκείμενος στο φόρο πρέπει να καταθέτει τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 4, μπορούν να του επιτρέπουν να καταθέτει τον ανακεφαλαιωτικό πίνακα για την ίδια αυτή περίοδο, όταν ο υποκείμενος στο φόρο πληροί τις εξής τρεις προϋποθέσεις:
 - το ετήσιο συνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων τους σε αγαθά και των παροχών υπηρεσιών, κατά την έννοια των άρθρων 5, 6 και 28α παράγραφος 5, ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο στο ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 200 000 Ecu,
 - το ετήσιο σθυνολικό ποσό, πλην ΦΠΑ, των παραδόσεων σε αγαθά που πραγματοποιούν υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 28γ παράγραφος 1, όρους, δεν υπερβαίνει το ισόποσο σε εθνικό νόμισμα των 15 000 Ecu,
 - οι παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούν υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 28γ σημείο Α, όρους, δεν είναι παραδόσεις καινούργων μεταφορικών μέσων."

Άρθρο 28θ

Ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων

Στο άρθρο 24 παράγραφος 3, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Σε κάθε περίπτωση, οι παραδόσεις καινούργων μεταφορικών μέσων που διενεργούνται υπό τους όρους του άρθρου 28γ σημείο Α, εξαιρούνται από το ευεργέτημα της φορολογικής ατέλειαις που προβλέπεται στην παράγραφο 2."

Άρθρο 28ι

Κοινό κατ' αποκοπήν καθεστώς των αγροτών

1. Στο άρθρο 25 παράγραφος 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Τα κράτη μέλη, όταν κάνουν χρήση του δικαιώματος αυτού, λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την ορθή εφαρμογή του μεταβατικού καθεστώτος φορολόγησης των ενδοκοινοτικών πράξεων το οποίο προβλέπεται στον τίτλο XVIα."

2. Στο άρθρο 25, οι παράγραφοι 5 και 6 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα κείμενα:

"5. Τα κατ' αποκοπήν ποσοστά που προβλέπονται στην παράγραφο 3 εφαρμόζονται στις τιμές εκτός φόρου:

- α) των γεωργικών προϊόντων που οι κατ' αποκοπήν γεωργοί έχουν παραδώσει σε υποκείμενους σε φόρο που δεν επωφελούνται, στο εσωτερικό της χώρας, από το κατ' αποκοπήν καθεστώς που προβλέπεται στο παρόν άρθρο·

- β) των γεωργικών προϊόντων που οι κατ' αποκοπήν γεωργοί έχουν παραδώσει υπό τις προβλεπόμενες στο άρθρο 28γ σημείο Α προϋποθέσεις, σε μη υποκείμενα στο φόρο νομικά πρόσωπα που δεν επωφελούνται στο κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς των παραδιδόμενων γεωργικών προϊόντων, από την προβλεπόμενη στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο παρέκκλιση·

- γ) των γεωργικών υπηρεσιών που παρέχονται από κατ' αποκοπήν γεωργούς προς μη υποκείμενους σε φόρο που δεν επωφελούνται, στο εσωτερικό της χώρας, από το κατ' αποκοπήν καθεστώς που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

Η αντιστάθμιση αυτή αποκλείει κάθε άλλη μορφή έκπτωσης.

6. Για τις παραδόσεις γεωργικών προϊόντων και τις παροχές υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 5, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η καταβολή των κατ' αποκοπήν αντισταθμίσεων πραγματοποιείται:

- α) είτε από τον αγοραστή ή το λήπτη. Στην περίπτωση αυτή, ο υποκείμενος στο φόρο αγοραστής ή λήπτης έχει το δικαίωμα, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 17 και σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που καθορίζουν τα κράτη μέλη, να εκπίπτει από τον οφειλόμενο φόρο στο εσωτερικό της χώρας, το ποσό της κατ' αποκοπήν αντιστάθμισης που κατέβαλε στους κατ' αποκοπήν γεωργούς.

Τα κράτη μέλη επιστρέφουν στον αγοραστή ή το λήπτη το ποσό της κατ' αποκοπήν αντιστάθμισης που κατέβαλε στους κατ' αποκοπήν γεωργούς για μία από τις ακόλουθες πράξεις:

- τις παραδόσεις γεωργικών προϊόντων που πραγματοποιούνται υπό τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 28γ σημείο Α, όταν ο αγοραστής είναι υποκείμενος σε φόρο, ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε φόρο, και ενεργεί με την ιδιότητά του αυτή σε άλλο κράτος μέλος στο εσωτερικό του οποίου δεν επωφελείται από την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 28α παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο,
- τις παραδόσεις γεωργικών προϊόντων που πραγματοποιούνται υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 15 και στο άρθρο 16 παράγραφος 1, σημεία Β, Δ και Ε, για αγοραστή υποκείμενο στο φόρο και εγκατεστημένο εκτός του εδάφους της Κοινότητας, στο βαθμό που τα εν λόγω γεωργικά προϊόντα χρησιμοποιούνται από τον αγοραστή για τις ανάγκες των πράξεων του που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) ή των παροχών υπηρεσιών που θεωρείται ότι παρέχονται στο εσωτερικό της χώρας και για τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο β), ο φόρος οφείλεται αποκλειστικά από το λήπτη,
- τις παροχές γεωργικών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται για λήπτη υποκείμενο στο φόρο και εγκατεστημένο στο εσωτερικό της Κοινότητας αλλά σε άλλο κράτος μέλος, ή για λήπτη υποκείμενο στο φόρο και εγκατεστημένο εκτός του εδάφους της Κοινότητας, στο βαθμό που οι υπηρεσίες αυτές χρησιμοποιούνται από το λήπτη

για τις ανάγκες των πράξεών του που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) ή των παροχών υπηρεσιών που θεωρείται ότι παρέχονται στο εσωτερικό της χώρας και για τις οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 21 σημείο 1 στοιχείο β) ο φόρος οφείλεται αποκλειστικά από το λήπτη.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες σύμφωνα με τις οποίες πραγματοποιούνται οι επιστροφές αυτές· μπορούν ιδίως να εφαρμόζουν τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 4·

β) είτε από τις δημόσιες αρχές.”

3. Στο άρθρο 25 παράγραφος 9, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

“Τα κράτη μέλη, εφόσον κάνουν χρήση της ευχέρειας που προβλέπει το παρόν άρθρο, θεσπίζουν κάθε χρήσιμη διάταξη ώστε να εξασφαλίζουν ότι η φορολόγηση των παραδόσεων γεωργικών προϊόντων που πραγματοποιούνται υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 28β σημείο Β παράγραφος 1, πραγματοποιείται με τον ίδιο τρόπο, είτε γίνεται από κατ’ αποκοπήν γεωργό είτε από άλλον υποκείμενο στο φόρο”.

Άρθρο 28ια

Διάφορες διατάξεις

Κατά το μέχρι τις 30 Ιουνίου 1999 χρονικό διάστημα, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τις παραδόσεις, από τα ειδικά πρατήρια αγαθών προοριζόμενων να μεταφερθούν στις προσωπικές αποσκευές ταξιδιώτη που πηγαίνει με ενδοκοινοτικό θαλάσσιο πλοίο ή πτήση σε άλλο κράτος μέλος.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοείται ως:

- α) “ειδικό πρατήριο”: κάθε κατάσταση που βρίσκεται μέσα στο χώρο λιμανιού ή αεροδρομίου και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι αρμόδιες δημόσιες αρχές, ιδίως κατ’ εφαρμογή της παραγράφου 5·
- β) “ταξιδιώτης που πηγαίνει σε άλλο κράτος μέλος”: κάθε επιβάτης εφοδιασμένος με εισιτήριο θαλάσσιας ή εναέριας διαδρομής, στο οποίο αναφέρεται ως άμεσος προορισμός λιμάνι ή αεροδρόμιο άλλου κράτους μέλους·
- γ) “ενδοκοινοτικός θαλάσσιος πλους ή πτήση”: κάθε θαλάσσια ή αεροπορική μεταφορά που αρχίζει από το εσωτερικό της χώρας κατά την έννοια του άρθρου 3, έχει δε πραγματικό τόπο άφιξης στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους.

Εξομοιώνονται με παραδόσεις αγαθών από ειδικά πρατήρια, οι παραδόσεις αγαθών επί σκάφους ή αεροσκάφους κατά τη διάρκεια ενδοκοινοτικής μεταφοράς επιβατών.

Η παρούσα απαλλαγή ισχύει επίσης για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται από ειδικά πρατήρια που ευρίσκονται στο χώρο ενός από τους δύο σταθμούς πρόσβασης στη σήραγγα της Μάγχης, για επιβάτες εφοδιασμένους με εισιτήριο που ισχύει για τη διαδρομή μεταξύ αυτών των δύο τερματικών σταθμών.

2. Το ευεργέτημα της προβλεπόμενης στο σημείο 1 απαλλαγής, καλύπτει μόνον τις παραδόσεις αγαθών:

- α) Η συνολική αξία των οποίων δεν υπερβαίνει, ανά άτομο και ανά ταξίδι, τα όρια που προβλέπονται από τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις στα πλαίσια της διακίνησης ταξιδιωτών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας.

Όταν η συνολική αξία πολλών αγαθών ή πολλών παραδόσεων αγαθών υπερβαίνει, ανά άτομο και ανά ταξίδι, τα όρια αυτά, η απαλλαγή παρέχεται μέχρι του ύψους των ορίων, δεν μπορεί δε να κατατηχθεί η αξία ενός αγαθού·

- β) αφορούν ποσότητες που δεν υπερβαίνουν, ανά άτομο και ανά ταξίδι, τα όρια που προβλέπουν οι ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις στα πλαίσια της διακίνησης ταξιδιωτών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας.

Η αξία των αγαθών που παραδίδονται εντός των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο ποσοτικών ορίων, δεν συνυπολογίζεται για την εφαρμογή του στοιχείου α).

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν σε κάθε υποκείμενο στο φόρο την επιστροφή ή την έκπτωση του ΦΠΑ που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, στο βαθμό που τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες των σε αγαθά παραδόσεών του που απαλλάσσονται κατ’ εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

4. Όσα κράτη μέλη εφαρμόζουν την ευχέρεια που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2, παρέχουν επίσης το ευεργέτημα της διάταξης αυτής και στις εισαγωγές, τις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και τις παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για υποκείμενο στο φόρο για τις ανάγκες των παραδόσεών του σε αγαθά που απαλλάσσονται κατ’ εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και να προλάβουν κάθε τυχόν φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή και κατάχρηση.

Άρθρο 28ιβ

Περίοδος εφαρμογής

Το μεταβατικό καθεστώς που προβλέπεται στον παρόντα τίτλο αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του μεταβατικού καθεστώτος, συνοδευόμενη από προτάσεις σχετικά με το οριστικό καθεστώς.

Το μεταβατικό καθεστώς θα αντικατασταθεί από οριστικό καθεστώς φορολόγησης των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, που θα βασίζεται, κατ' αρχήν, στη φορολογητέα βάση τους, στο κράτος μέλος καταγωγής των παραδιδόμενων αγαθών και των παρεχομένων υπηρεσιών.

Προς το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο, μετά από διεξοδική εξέταση της εν λόγω έκθεσης, εφόσον κρίνει ότι πληρούνται ικανοποιητικώς οι προϋποθέσεις για τη μετάβαση στο οριστικό καθεστώς, αποφασίζει ομοφώνως, προτάσει της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την έναρξη ισχύος και τη λειτουργία του οριστικού καθεστώτος.

Το μεταβατικό καθεστώς αρχίζει να ισχύει για περίοδο τεσσάρων ετών, και, κατά συνέπεια, εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Η περίοδος εφαρμογής του μεταβατικού καθεστώτος παρατείνεται αυτομάτως μέχρι την ημερομηνία έναρξη ισχύος του οριστικού καθεστώτος και, οπωσδήποτε, κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία το Συμβούλιο δεν έχει λάβει αποφάσεις για το οριστικό καθεστώς.

Άρθρο 28γ

Τιμές μετατροπής σε Ecu

Για τον καθορισμό των ισοτιμιών σε εθνικό νόμισμα των ποσών που εκφράζονται σε Ecu στον παρόντα τίτλο, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τους συντελεστές μετατροπής που ισχύουν στις 16 Δεκεμβρίου 1991 (*).

(*) ΕΕ αριθ. C 328 της 17. 12. 1991, σ. 4.»

23. Το άρθρο 33 αντικαθίσταται από τα ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 33

1. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών διατάξεων, ιδίως δε όσων προβλέπονται από τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις περί του γενικού καθεστώτος κατοχής, κυκλοφορίας και ελέγχου των υποκείμενων σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης προϊόντων, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν την εκ μέρους κράτους μέλους διατήρηση ή εισαγωγή φόρων επί των συμβάσεων ασφαλίσεως, και επί των παιγνίων και στοιχημάτων, ειδικών φόρων κατανάλωσης, δικαιωμάτων εγγραφής ή καταχώρησης, και, γενικότερα, οποιουδήποτε φόρου, δικαιώματος ή τέλους δεν έχει το χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι αυτοί οι φόροι, δικαιώματα ή τέλη δεν οδηγούν, στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, σε διατυπώσεις που συνδέονται με τη διάλευση συνόρων.

2. Όποτε γίνεται λόγος στην παρούσα οδηγία για προϊόντα υποκείμενα σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σκοπούνται τα παρακάτω προϊόντα, όπως ορίζονται από τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις:

- τα ορυκτέλαια,
- το οινόπνευμα και τα αλκοολούχα ποτά,
- τα επεξεργασμένα καπνά.»

24. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 33α

1. Στα αγαθά που εισέρχονται στην Κοινότητα από ένα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο εδάφη ή από τις Αγγλονορμανδικές Νήσους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) οι διατυπώσεις για την είσοδο αυτών των αγαθών στο εσωτερικό της Κοινότητας διενεργούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 717/91 (*).
- β) εφαρμόζεται η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον, από τη στιγμή της εισόδου τους, στο εσωτερικό της Κοινότητας, τα εν λόγω αγαθά:
 - προορίζονται για κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο έδαφος του οποίου βρίσκονται τη στιγμή της εισόδου τους στην Κοινότητα,
 - προορίζονται να επανεξαχθούν εκτός της Κοινότητας αφού υποστούν, στο εσωτερικό της Κοινότητας, επισκευή, μεταποίηση, προσαρμογή, μορφοποίηση (εργασία φασόν) ή επεξεργασία,
 - τίθενται υπό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής κατά την έννοια της οδηγίας 85/362/ΕΟΚ.

2. Στα αγαθά που προέρχονται από την Κοινότητα και αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο ή προς τις Αγγλονορμανδικές Νήσους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις:

- α) οι διατυπώσεις για την εξαγωγή αυτών των αγαθών εκτός της Κοινότητας διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 717/91.
- β) εφαρμόζεται η διαδικασία της εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης, εφόσον η παράδοση των αγαθών αυτών προς εξαγωγή γίνεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της εξόδου των από την Κοινότητα.

(*) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 1.»

Άρθρο 2

1. Οι ακόλουθες οδηγίες παύουν να παράγουν αποτελέσματα στις 31 Δεκεμβρίου 1992, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών:

- οδηγία 83/181/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/219/ΕΟΚ ⁽²⁾,
- οδηγία 85/362/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 38.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 92 της 5. 4. 1989, σ. 13.

2. Οι διατάξεις σχετικά με τον φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπονται στις ακόλουθες οδηγίες παύουν να παράγουν αποτελέσματα στις 31 Δεκεμβρίου 1992:

- οδηγία 74/651/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/663/ΕΟΚ ⁽²⁾,
- οδηγία 83/182/ΕΟΚ ⁽³⁾,
- οδηγία 83/183/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 89/604/ΕΟΚ ⁽⁵⁾.

3. Οι διατάξεις σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπονται στην οδηγία 69/169/ΕΟΚ ⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/191/ΕΟΚ ⁽⁷⁾, παύουν να παράγουν αποτελέσματα στις 31 Δεκεμβρίου 1992, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη προσαρμόζουν το ισχύον καθεστώς τους περί του φόρου προστιθέμενης αξίας προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε το προσαρμοζόμενο με τον τρόπο αυτό καθεστώς τους προς τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημεία 1 έως 20 και σημεία 22 έως 24 και στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας, να αρχίσει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις διατάξεις τις οποίες θεσπίζουν για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

4. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή περιέχουν παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. KOK

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 354 της 30. 12. 1974, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 40.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 59.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 64.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 348 της 29. 11. 1989, σ. 28.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 133 της 4. 6. 1969, σ. 6.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 16. 4. 1991, σ. 24.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1991

για τροποποίηση της οδηγίας 90/44/ΕΟΚ που τροποποιεί την οδηγία 79/373/ΕΟΚ όσον αφορά την εμπορία των συνθέτων ζωοτροφών

(91/681/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 79/373/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/654/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, καθορίζει τους κανόνες εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών στο εσωτερικό της Κοινότητας·

ότι η οδηγία 90/44/ΕΟΚ ⁽⁶⁾ επέφερε πολυάριθμες και ουσιαστικές τροποποιήσεις στην ισχύουσα νομοθεσία, ιδιαίτερα όσον αφορά τις διατάξεις που πρέπει να τηρούνται σε θέματα ετικέτας των συνθέτων ζωοτροφών· ότι, βάσει της τελευταίας αυτής οδηγίας, τα κράτη μέλη καλούνται να θέσουν σε ισχύ, την ακριβή ημερομηνία της 22ας Ιανουαρίου 1992, τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν προς τη νέα νομοθεσία·

ότι η προαναφερθείσα οδηγία δεν προβλέπει καμία παρέκκλιση για τις σύνθετες ζωοτροφές, οι οποίες έχουν παρασκευασθεί πριν από τις 22 Ιανουαρίου 1992, και θα κυκλοφορούν μετά την ημερομηνία αυτή με ετικέτα που δεν είναι σύμφωνη με τη νέα νομοθεσία· ότι θα πρέπει να αντιμετωπισθεί η παράλειψη αυτή επιτρέποντας στις σύνθετες ζωοτροφές που παρασκευάστηκαν πριν από τις 22 Ιανουαρίου 1992, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, να μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο με την αντίστοιχη ετικέτα έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992,

Άρθρο 1

Στο άρθρο 2 της οδηγίας 90/44/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εντούτοις, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι σύνθετες ζωοτροφές που παρασκευάστηκαν πριν από τις 22 Ιανουαρίου 1992, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία στο κράτος μέλος και δεν ανταποκρίνονται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992».

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ στις 22 Ιανουαρίου 1992 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις διατάξεις αυτές, οι τελευταίες περιλαμβάνουν αναφορά στην παρούσα οδηγία η συνοδεύονται από μια τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. DANKERT

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 103 της 19. 4. 1991, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 183 της 15. 7. 1991, σ. 359.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 191 της 22. 7. 1991, σ. 27.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 86 της 6. 4. 1979, σ. 30.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 353 της 17. 12. 1990, σ. 48.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 27 της 31. 1. 1990, σ. 35.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1991

περί εμπορίας του υλικού πολλαπλασιασμού των καλλωπιστικών φυτών και των καλλωπιστικών φυτών

(91/682/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η παραγωγή καλλωπιστικών φυτών κατέχει σημαντική θέση στη γεωργία της Κοινότητας·

ότι τα ικανοποιητικά αποτελέσματα της καλλιέργειας καλλωπιστικών φυτών εξαρτώνται, σε μεγάλο βαθμό, από την ποιότητα και την υγεία τόσο του υλικού που χρησιμοποιείται για τον πολλαπλασιασμό τους όσο και των ιδίων των καλλωπιστικών φυτών· ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν, κατά συνέπεια, θεσπίσει διατάξεις με σκοπό την εγγύηση της ποιότητας και της φυτοϋγειονομικής κατάστασης του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών που διατίθενται στην αγορά·

ότι ο διαφορετικός τρόπος μεταχείρισης στον οποίον υπόκεινται το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά στα διάφορα κράτη μέλη, είναι πιθανόν να δημιουργήσει φραγμούς στις συναλλαγές και με τον τρόπο αυτό να παρεμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα· ότι, ενόψει της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς, οι φραγμοί αυτοί πρέπει να εξαλειφθούν με τον καθορισμό κοινοτικών διατάξεων οι οποίες θα αντικαταστήσουν τις εθνικές διατάξεις·

ότι η θέσπιση εναρμονισμένων όρων σε κοινοτικό επίπεδο θα διασφαλίσει ότι οι αγοραστές σε ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας θα παραλαμβάνουν υλικό πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικά φυτά σε καλή φυτοϋγειονομική κατάσταση και καλής ποιότητας·

ότι οι εναρμονισμένοι αυτοί όροι, στο βαθμό που αφορούν φυτοϋγειονομικά θέματα, πρέπει να συμφωνούν με την οδηγία 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/683/ΕΟΚ ⁽⁵⁾·

ότι πρέπει να θεσπισθούν, σε μια πρώτη φάση, οι κοινοτικοί κανόνες για τα γένη και είδη καλλωπιστικών φυτών που έχουν ιδιαίτερη οικονομική σημασία στην Κοινότητα, και να προβλεφθεί κοινοτική διαδικασία για τη μελλοντική επέκτασης της εφαρμογής των κανόνων αυτών και σε άλλα γένη και είδη·

ότι, υπό την επιφύλαξη των φυτοϋγειονομικών διατάξεων που προβλέπονται στην οδηγία 77/93/ΕΟΚ, δεν πρέπει να εφαρμόζονται οι κοινοτικοί κανόνες περί εμπορίας του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών εφόσον αποδεικνύεται ότι το υλικό αυτό και τα εν λόγω φυτά προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες, δεδομένου ότι οι διατάξεις που ισχύουν στις χώρες αυτές μπορούν να διαφέρουν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας·

ότι ο προσδιορισμός φυτοϋγειονομικών και ποιοτικών προτύπων για κάθε γένος και είδος καλλωπιστικού φυτού απαιτεί μακρόχρονες και λεπτομερείς επιστημονικές μελέτες· ότι, επομένως, πρέπει να καθορισθεί διαδικασία για τον προσδιορισμό των εν λόγω προτύπων·

ότι εμπίπτει, κατ'αρχήν, στην αρμοδιότητα των προμηθευτών υλικού πολλαπλασιασμού ή/και καλλωπιστικών φυτών να εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα τους πληρούν τους όρους που θεσπίζει η παρούσα οδηγία·

ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν, με τη διενέργεια ελέγχων και επιθεωρήσεων, να εξασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές αυτοί πληρούν τους εν λόγω όρους·

ότι θα έπρεπε να εισαχθούν κοινοτικά μέτρα ελέγχου για να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή, σε όλα τα κράτη μέλη, των προτύπων που καταρτίζει η παρούσα οδηγία·

ότι είναι προς το συμφέρον του αγοραστή υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών να είναι γνωστή η ονομασία και να διαφυλάσσεται η ταυτότητα της ποικιλίας ή της ομάδας των φυτών·

ότι τα ειδικά χαρακτηριστικά σχετικά με τη βιομηχανία του τομέα των καλλωπιστικών φυτών συνιστούν παράγοντα περιπλοκών· ότι, εκ του λόγου αυτού, ο ανωτέρω εξαγγελθείς στόχος μπορεί να πραγματοποιηθεί καλύτερα είτε με μία κοινή γνώση της ποικιλίας, είτε, εάν πρόκειται για ποικιλία ή ομάδα φυτών, με την ύπαρξη μιας περιγραφής που συντάσσει και διαφυλάσσει ο προμηθευτής·

ότι, για να εξασφαλισθεί η ταυτότητα και η ομαλή εμπορία του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών, πρέπει να θεσπισθούν κοινοτικοί κανόνες όσον αφορά το διαχωρισμό των παρτίδων και τη σήμανση· ότι στην ετικέτα πρέπει να αναγράφονται τα δεδομένα που απαιτούνται τόσο για τον επίσημο έλεγχο όσο και για την ενημέρωση του παραγωγού·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 52 της 3. 3. 1990, σ. 16, και ΕΕ αριθ. C 307 της 27. 11. 1991, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 240 της 16. 9. 1991, σ. 197.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 182 της 23. 7. 1990, σ. 21.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 20.

⁽⁵⁾ Βλέπε σελίδα 29 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι πρέπει να θεσπισθούν κανόνες οι οποίοι, σε περίπτωση παροδικών δυσχερειών ως προς τον εφοδιασμό, επιτρέπουν τη διάθεση στην αγορά υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών που υπόκεινται σε λιγότερο αυστηρές απαιτήσεις από εκείνες που προβλέπει η παρούσα οδηγία·

ότι, ως ένα πρώτο βήμα προς την εναρμόνιση των όρων, πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να επιβάλουν, όσον αφορά τα γένη και είδη που αναφέρονται στο παράρτημα, για τα οποία θα συνταχθεί δελτίο, νέους όρους ή περιορισμούς στην εμπορία υλικών πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών, εκτός εκείνων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία·

ότι πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να επιτραπεί η εμπορία, εντός της Κοινότητας, υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών που παράγονται σε τρίτες χώρες, υπό τον όρο ότι τα προϊόντα αυτά παρέχουν, σε κάθε περίπτωση, τις ίδιες εγγυήσεις με το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά που παράγονται στην Κοινότητα και συμφωνούν με τις κοινοτικές διατάξεις·

ότι, προκειμένου να εναρμονισθούν οι τεχνικές μέθοδοι ελέγχου που χρησιμοποιούνται στα κράτη μέλη και για να είναι δυνατή η σύγκριση του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών που παράγονται στην Κοινότητα με εκείνα που παράγονται σε τρίτες χώρες, πρέπει να διεξάγονται συγκριτικές δοκιμές, ώστε να διαπιστώνεται κατά πόσον το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά συμφωνούν με την παρούσα οδηγία·

ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, το έργο της θέσπισης των μέτρων για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας και την τροποποίηση του παραρτήματος της, πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή· ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να θεσπισθούν με διαδικασία που καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στα πλαίσια της Μόνιμης Επιτροπής για το Υλικό Πολλαπλασιασμού και τα Καλλωπιστικά Φυτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την εμπορία του υλικού πολλαπλασιασμού των καλλωπιστικών φυτών και την εμπορία των καλλωπιστικών φυτών εντός της Κοινότητας.

2. Τα άρθρα 2 έως 20 και το άρθρο 24 εφαρμόζονται στα γένη και είδη που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Τα εν λόγω άρθρα εφαρμόζονται και στα έρριζα υποκείμενα άλλων γενών ή ειδών, εφόσον εμβολιασθούν με το υλικό ενός από τα εν λόγω γένη ή είδη.

3. Οι τροποποιήσεις στον κατάλογο των γενών και ειδών του παραρτήματος θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 22.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στο υλικό πολλαπλασιασμού ούτε στα καλλωπιστικά φυτά για τα οποία αποδεικνύεται ότι προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες,

εφόσον έχουν χαρακτηριστεί ορθώς ως τέτοια και έχουν απομονωθεί επαρκώς, υπό την επιφύλαξη των υγειονομικών διατάξεων που καθορίζονται με την οδηγία 77/93/ΕΟΚ.

Τα μέτρα εφαρμογής του πρώτου εδαφίου, ιδίως εκείνα που αφορούν το χαρακτηρισμό και την απομόνωση, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) *υλικό πολλαπλασιασμού*:

οι σπόροι, μέρη φυτών καθώς και κάθε υλικό φυτών που προορίζονται για τον πολλαπλασιασμό και την παραγωγή καλλωπιστικών φυτών και άλλων φυτών για καλλωπιστικούς σκοπούς·

β) *καλλωπιστικά φυτά*:

τα φυτά που προορίζονται, μετά την εμπορία τους, για φύτευση ή μεταφύτευση·

γ) *προμηθευτής*:

κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τουλάχιστον μία από τις κατωτέρω επαγγελματικές δραστηριότητες όσον αφορά το υλικό πολλαπλασιασμού ή τα καλλωπιστικά φυτά: αναπαραγωγή, παραγωγή, προστασία ή/και επεξεργασία και διάθεση στην αγορά·

δ) *διάθεση στην αγορά*:

διατήρηση προς διάθεση ή σε απόθεμα, έκθεση ή προσφορά προς πώληση, πώληση ή/και παράδοση σε άλλο πρόσωπο, υπό οιαδήποτε μορφή, υλικού πολλαπλασιασμού ή καλλωπιστικών φυτών·

ε) *αρμόδιος επίσημος οργανισμός*:

1. η ενιαία κεντρική αρχή, η οποία δημιουργείται ή ορίζεται από το κράτος μέλος υπό τον έλεγχο της εθνικής κυβέρνησης, και η οποία ευθύνεται για θέματα ποιότητας,

2. κάθε δημόσια αρχή που έχει δημιουργηθεί:

— είτε σε εθνικό επίπεδο,

— είτε σε περιφερειακό επίπεδο, υπό τον έλεγχο εθνικών αρχών, μέσα στα όρια τα οποία καθορίζει το Σύνταγμα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Οι οργανισμοί που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να αναθέτουν την εκτέλεση των καθηκόντων τους που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, υπό την εξουσία και τον έλεγχό τους, σε κάθε νομικό πρόσωπο, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, το οποίο έχει αναλάβει, δυνάμει των επισήμως εγκριθέντων καταστατικών του, αποκλειστικώς ειδικά καθήκοντα δημοσίου συμφέροντος, υπό τον όρο ότι το νομικό αυτό πρόσωπο και τα μέλη του δεν αποκτούν κανένα προσωπικό όφελος από το αποτέλεσμα των μέτρων που λαμβάνουν.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ύπαρξη στενής συνεργασίας μεταξύ των οργανισμών που αναφέρονται στο σημείο 2 και αυτών που αναφέρονται στο σημείο 1.

Σύμφωνα, εξάλλου, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο που ιδρύεται για λογαριασμό του οργανισμού που αναφέρεται στο σημείο 1 και το οποίο ενεργεί υπό την εξουσία και τον έλεγχο του οργανισμού αυτού, μπορεί να εγκριθεί, υπό τον όρο ότι το νομικό αυτό πρόσωπο δεν αποκτά κανένα προσωπικό όφελος από το αποτέλεσμα των μέτρων που λαμβάνει.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους αρμόδιους επίσημους οργανισμούς τους. Η Επιτροπή διαβιβάζει την πληροφορία αυτή προς τα άλλα κράτη μέλη.

στ) *επίσημες διατάξεις:*

τα μέτρα που λαμβάνονται από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό·

η) *επίσημη επιθεώρηση:*

η επιθεώρηση που γίνεται από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό·

θ) *επίσημη δήλωση:*

η δήλωση που γίνεται από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό ή υπ'ευθύνή του·

ι) *παρτίδα:*

ορισμένος αριθμός στοιχείων ενός ξεχωριστού προϊόντος, που χαρακτηρίζεται από την ομοιογένεια της σύνθεσης και της καταγωγής·

ια) *εργαστήριο:*

μονάδα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου η οποία πραγματοποιεί αναλύσεις και προβαίνει σε ορθή διάγνωση που επιτρέπει στον παραγωγό να ελέγχει την ποιότητα της παραγωγής.

Άρθρο 4

Με τη διαδικασία του άρθρου 22, για κάθε γένος ή είδος που αναφέρεται στο παράρτημα, καταρτίζεται δελτίο στο οποίο γίνεται αναφορά των οριζόμενων στην οδηγία 77/93/ΕΟΚ φυτοϋγειονομικών όρων, που εφαρμόζονται στο συγκεκριμένο γένος ή είδος και καθορίζουν:

1. τους όρους που αφορούν την ποιότητα, τους οποίους πρέπει να πληρούν το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά, και ειδικότερα τους όρους σχετικά με την εφαρμοζόμενη μέθοδο πολλαπλασιασμού, την καθαρότητα των υπό ανάπτυξη καλλιεργειών και, ενδεχομένως, τα χαρακτηριστικά της ποικιλίας,
2. τους όρους που πρέπει να πληρούν τα έρριζα υποκείμενα άλλων γενών και ειδών για να δεχθούν εμβολιασμό με υλικό του συγκεκριμένου γένους ή είδους.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι προμηθευτές να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την τήρηση των προτύπων που ορίζει η παρούσα οδηγία σε όλα τα στάδια της παραγωγής και της εμπορίας του υλικού πολλαπλασιασμού των καλλωπιστικών φυτών και των καλλωπιστικών φυτών.

2. Για το σκοπό αυτό, οι εν λόγω προμηθευτές πραγματοποιούν οι ίδιοι, ή μέσω εγκεκριμένου προμηθευτή ή του αρμόδιου επίσημου οργανισμού, ελέγχους που βασίζονται στις ακόλουθες αρχές:

- εντοπισμός των κρίσιμων σημείων της διαδικασίας παραγωγής τους με βάση τις χρησιμοποιούμενες μεθόδους παραγωγής,
- επεξεργασία και εφαρμογή μεθόδων επιτήρησης και ελέγχου των κρίσιμων σημείων, που αναφέρονται στην πρώτη περίπτωση,
- δειγματοληψία προς ανάλυση σε εργαστήριο εγκεκριμένο από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τα δείγματα αυτά τηρούν τα πρότυπα που ορίζει η παρούσα οδηγία,
- γραπτή καταχώρηση, ή καταχώρηση με άλλο σταθερό μέσο διατήρησης, των δεδομένων που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση και τήρηση μητρώου παραγωγής και εμπορίας του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών που θα είναι στη διάθεση του αρμόδιου επίσημου οργανισμού. Αυτά τα έγγραφα και μητρώα πρέπει να διατηρούνται επί ένα χρόνο τουλάχιστον.

Ωστόσο, οι προμηθευτές των οποίων η δραστηριότητα σε αυτόν τον τομέα περιορίζεται στην απλή διανομή υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών που παράγονται και συσκευάζονται εκτός των εγκαταστάσεών τους, υποχρεούνται απλώς να τηρούν μητρώο ή να κρατούν σταθερά στοιχεία των πράξεων αγοράς και πώλησης ή/και παράδοσης υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στους προμηθευτές η δραστηριότητα των οποίων, στον συγκεκριμένο τομέα, περιορίζεται σε παράδοση μικρών ποσοτήτων υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών στους μη επαγγελματίες τελικούς καταναλωτές.

3. Εάν από τα αποτελέσματα των ιδίων ελέγχων και από πληροφορίες που διαθέτουν οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 προμηθευτές, αποδεικνύεται η παρουσία ενός ή περισσότερων επιβλαβών οργανισμών που περιέχονται στα δελτία που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4, οι εν λόγω προμηθευτές ενημερώνουν αμέσως τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό και λαμβάνουν τα μέτρα που τους υποδεικνύει. Ο προμηθευτής τηρεί μητρώο όλων των εμφανίσεων επιβλαβών οργανισμών στις εγκαταστάσεις του, καθώς και όλων των μέτρων που λαμβάνονται εν προκειμένω.

4. Οι κανόνες που διέπουν την εφαρμογή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Άρθρο 6

1. Ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός χορηγεί έγκριση στους προμηθευτές αφού διαπιστώσει ότι οι μέθοδοι παραγωγής τους και οι εγκαταστάσεις τους πληρούν τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τη φύση των δραστηριοτήτων που ασκούν. Εάν ο προμηθευτής αποφασίσει να ασκήσει άλλες δραστηριότητες εκτός από αυτές για τις οποίες έλαβε έγκριση, η έγκριση πρέπει να ανανεώνεται.

2. Ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός χορηγεί έγκριση στα εργαστήρια αφού προηγουμένως διαπιστώσει ότι τα εργα-

στήρια αυτά, οι μέθοδοι και οι εγκαταστάσεις του πληρούν τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας, οι οποίες θα προσδιορισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, ανάλογα με τις δραστηριότητες ελέγχουν που ασκούν. Εάν ένα εργαστήριο αποφασίσει να ασκήσει δραστηριότητες άλλες από εκείνες για τις οποίες έλαβε έγκριση, η έγκριση πρέπει να ανανεώνεται.

3. Εάν οι προδιαγραφές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, δεν τηρούνται πλέον, ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη τα συμπεράσματα των ελέγχων που διεξάγονται σύμφωνα με το άρθρο 7.

4. Η επιτήρηση και ο έλεγχος των προμηθευτών, των εγκαταστάσεων και των εργαστηρίων πραγματοποιούνται σε τακτά διαστήματα από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό ή υπό ευθύνη του. Ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός πρέπει να έχει, ανά πάσα στιγμή, ελεύθερη πρόσβαση σε όλους του χώρους των εγκαταστάσεων για να διασφαλίζει την τήρηση των προδιαγραφών της παρούσας οδηγίας. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, μπορούν να θεσπίζονται μέτρα εφαρμογής όσον αφορά την επιτήρηση και τον έλεγχο.

Εάν από την επιτήρηση και τους ελέγχους αυτούς προκύπτει ότι δεν τηρούνται οι προδιαγραφές, της παρούσας οδηγίας, ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα.

Άρθρο 7

1. Εάν παρίσταται ανάγκη, οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν, σε συνεργασία με τους αρμόδιους επίσημους οργανισμούς των κρατών μελών, επιτόπιους ελέγχους ώστε να διασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Μπορούν συγκεκριμένα να ελέγχουν εάν οι προμηθευτές συμμορφούνται πράγματι με τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας. Το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου διεξάγεται ο έλεγχος, παρέχει στον εμπειρογνώμονα κάθε βοήθεια αναγκαία για να επιτελέσει το έργο του. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τα αποτελέσματα των ερευνών της.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 1 θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Άρθρο 8

1. Το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον από εγκεκριμένους προμηθευτές και υπό τον όρο ότι τηρούν τις σχετικές προδιαγραφές τις καθοριζόμενες στο δελτίο που αναφέρεται στο άρθρο 4.

2. Υπό την επιφύλαξη της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στο υλικό πολλαπλασιασμού και στα καλλωπιστικά φυτά που προορίζονται:

- α) για δοκιμές ή για επιστημονικούς σκοπούς·
- β) για εργασίες επιλογής.

Άρθρο 9

1. Το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά διατίθενται στο εμπόριο με ένδειξη είτε της ποικιλίας, είτε της ομάδας φυτών στην οποία ανήκουν.

2. Οι ποικιλίες που αναφέρονται στην ένδειξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να είναι:

- είτε γενικά γνωστές, προστατευόμενες με διατάξεις που αφορούν την προστασία της νέας φυτικής ποικιλίας ή επίσης, καταχωρημένες σε εθελοντική βάση ή σε άλλη βάση,
- είτε εγγεγραμμένες, με τις σχετικές ονομασίες και λεπτομερή περιγραφή τους, στους καταλόγους που τηρούν οι προμηθευτές. Ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός του συγκεκριμένου κράτους μέλους πρέπει να έχει πρόσβαση στους καταλόγους αυτούς, κατόπιν αιτήσεώς του.

Κάθε ποικιλία πρέπει να περιγράφεται και να φέρει, στο μέτρο του δυνατού, την ίδια ονομασία σε όλα τα κράτη μέλη, σύμφωνα με διεθνώς αποδεκτές κατευθυντήριες γραμμές.

3. Οσάκις γίνεται αναφορά σε ομάδα φυτών, ο προμηθευτής πρέπει να περιγράφει και να μνημονεύει την ονομασία της ομάδας φυτών, προκειμένου να αποφεύγεται κάθε σύγχυση με μία από τις ποικιλίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Πλην των περιπτώσεων όπου η μορφή της ποικιλίας αναφέρεται ρητά στο δελτίο που αναφέρεται στο άρθρο 4 οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν συνεπάγονται καμία επιπρόσθετη υπευθυνότητα για τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό.

5. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, μπορεί να καταρτιστεί σύστημα κοινοποίησης των ποικιλιών ή άλλων ομάδων φυτών προς τους αρμόδιους επίσημους οργανισμούς των κρατών μελών. Με την εν λόγω διαδικασία, είναι δυνατόν να θεσπίζονται συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής σχετικά με την παράγραφο 2 δεύτερη περίπτωση.

Άρθρο 10

1. Κατά τη διάρκεια της βλάστησης, καθώς και κατά την απόσπαση ή αφαίρεση εμβολίων από το γονικό υλικό, το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά διατηρούνται σε χωριστές παρτίδες.

2. Εάν υλικό πολλαπλασιασμού ή καλλωπιστικά φυτά, διαφορετικής καταγωγής, συνενώνονται ή αναμιγνύονται κατά τη συσκευασία, αποθήκευση, μεταφορά ή παράδοση, ο προμηθευτής καταχωρεί σε μητρώο τα εξής δεδομένα: σύνθεση της παρτίδας και καταγωγή των διαφόρων συστατικών της.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των προδιαγραφών των παραγράφων 1 και 2 προβαίνοντας σε επίσημους ελέγχους.

Άρθρο 11

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφος 2 το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά διατίθενται στο εμπόριο μόνον σε επαρκώς ομοιογενείς παρτίδες.

Το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά πρέπει οπωσδήποτε να τηρούν τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας και να συνοδεύονται από έγγραφο εκδιδόμενο από τον προμηθευτή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο δελτίο που καταρτίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4. Εάν στο εν λόγω έγγραφο περιέχεται επίσημη διαπίστωση, θα πρέπει να διαχωρίζεται σαφώς από όλα τα άλλα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αυτό.

Στο δελτίο που καταρτίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, συμπεριλαμβάνονται, ενδεχομένως, προδιαγραφές σχετικά με το υλικό πολλαπλασιασμού ή/και τα καλλωπιστικά φυτά προς επισήμανση ή/και κλείσιμο και συσκευασία.

Στην περίπτωση κατά την οποία ο πωλητής λιανικής προμηθεύει υλικό πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικά φυτά σε μη επαγγελματία τελικό καταναλωτή, οι προδιαγραφές όσον αφορά την επισήμανση είναι δυνατόν να περιορίζονται σε κατάλληλες πληροφορίες για το προϊόν.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν:

- της εφαρμογής του άρθρου 11, τους μικρούς παραγωγούς των οποίων το σύνολο της παραγωγής και πώλησης υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών προορίζεται, για τελική χρήση, σε πρόσωπα της τοπικής αγοράς που δεν μετέχουν επαγγελματικά στην παραγωγή φυτών («τοπική κυκλοφορία»),
- του επίσημου ελέγχου, που προβλέπεται στο άρθρο 18, την τοπική κυκλοφορία υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών που παράγονται από τα ούτως απαλλασσόμενα πρόσωπα.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, θεσπίζονται μέτρα εφαρμογής σχετικά με άλλες απαιτήσεις που αφορούν τις απαλλαγές, που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, πρώτη και δεύτερη περίπτωση, και ιδιαιτέρως τις έννοιες «μικροί παραγωγοί» και «τοπική αγορά» και τις σχετικές διαδικασίες.

Άρθρο 13

Σε περίπτωση προσωρινών δυσχερειών προμήθειας υλικού πολλαπλασιασμού ή καλλωπιστικών φυτών που πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, είναι δυνατόν να θεσπιστούν διατάξεις, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, για την εμπορία υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών με λιγότερο αυστηρές απαιτήσεις, με την επιφύλαξη των φυτοϋγειονομικών κανόνων της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

Το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά που πληρούν τις προδιαγραφές και τους όρους της παρούσας οδηγίας δεν υπόκεινται σε περιορισμούς εμπορίας όσον αφορά τον προμηθευτή, τα φυτοϋγειονομικά θέματα, το περιβάλλον ανάπτυξης και τις λεπτομέρειες επιθεώρησης, εκτός από εκείνους που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα, τα κράτη μέλη αποφεύγουν να επιβάλουν αυστηρότερους όρους ή περιορισμούς στην εμπορία, εκτός των όρων που προβλέπονται στα δελτία τα οποία καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 ή, ελλείψει αυτών, των όρων που ήδη υφίστανται κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, αποφασίζεται κατά πόσο το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά που έχουν παραχθεί σε μια τρίτη χώρα και παρέχουν τις ίδιες εγγυήσεις όσον αφορά τις υποχρεώσεις του προμηθευτή, την ταυτότητα, τα γνωρίσματα, τις φυτοϋγειονομικές πλευρές, το περιβάλλον ανάπτυξης, τη συσκευασία, τις λεπτομέρειες επιθεώρησης, τη σήμανση και το κλείσιμο, αντιστοιχούν, ως προς όλα αυτά τα σημεία, με το υλικό πολλαπλασιασμού και με τα καλλωπιστικά φυτά που παράγονται στην Κοινότητα και συμφωνούν με τις προδιαγραφές και τους όρους της παρούσας οδηγίας.

2. Εν αναμονή της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1993, να εφαρμόζουν κατά την εισαγωγή υλικού πολλαπλασιασμού και καλλωπιστικών φυτών που προέρχονται από τρίτες χώρες όρους αντίστοιχους με αυτούς που εφαρμόζονται κατά την παραγωγή και εμπορία προϊόντων που παρήχθησαν εντός της Κοινότητας.

Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, η ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, μπορεί να παρατείνεται για τις τρίτες χώρες, εν αναμονή της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά που εισάγονται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με απόφαση που έλαβε το εν λόγω κράτος μέλος δύναται του πρώτου εδαφίου, δεν υπόκεινται σε κανένα περιορισμό εμπορίας στα άλλα κράτη μέλη, όσον αφορά τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά να αποτελούν αντικείμενο, κατά τη διάρκεια παραγωγής και εμπορίας τους, ενός επίσημου ελέγχου που διενεργείται τουλάχιστον με δειγματοληψία και με σκοπό να διαπιστωθεί η τήρηση των προδιαγραφών και των όρων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 18

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν την επίσημη επιθεώρηση που αναφέρεται στα άρθρα 5, 10 και 17, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι μέθοδοι δειγματοληψίας, μπορούν να καθορισθούν με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Άρθρο 19

1. Εάν, κατά την επιθεώρηση και τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 4, ή κατά τον επίσημο έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 17, ή κατά τις δοκιμές που αναφέρονται στο άρθρο 20, διαπιστώνεται ότι το πολλαπλασιαστικό υλικό ή τα καλλωπιστικά φυτά που διατίθενται στο εμπόριο δεν πληρούν τις προδιαγραφές της παρούσας οδη-

γίας, τότε ο αρμόδιος επίσημος οργανισμός του οικείου κράτους μέλους λαμβάνει κάθε απαραίτητο μέτρο ώστε να εξασφαλίσει τη συμμόρφσή τους με την παρούσα οδηγία, ή, εάν τούτο είναι αδύνατο, ότι η εμπορία αυτού του υλικού πολλαπλασιασμού και αυτών των καλλωπιστικών φυτών θα απαγορευθεί στην Κοινότητα.

2. Εάν διαπιστωθεί ότι το υλικό πολλαπλασιασμού ή τα καλλωπιστικά φυτά που διαθέτει στο εμπόριο ένας προμηθευτής δεν πληρούν τις προδιαγραφές και τους όρους της παρούσας οδηγίας, το οικείο κράτος μέλος μεριμνά ώστε να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα έναντι του προμηθευτή αυτού. Εάν απαγορευθεί στον εν λόγω προμηθευτή η εμπορία του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή και τους οργανισμούς των κρατών μελών, που είναι αρμόδιοι σε εθνικό επίπεδο.

3. Κάθε μέτρο που έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 αίρεται από τη στιγμή που διαπιστώνεται με ικανοποιητική βεβαιότητα ότι το υλικό πολλαπλασιασμού ή τα καλλωπιστικά φυτά που προορίζονται για εμπορία από τον προμηθευτή πρόκειται, στο μέλλον, να πληρούν τις προδιαγραφές και τους όρους της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη διεξάγουν δοκιμές και, κατά περίπτωση, αναλύσεις επί δειγμάτων, για να διαπιστωθεί κατά πόσον το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά πληρούν τις προδιαγραφές και τους όρους της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένου του φυτοϋγειονομικού τομέα. Η Επιτροπή είναι δυνατόν να διενεργεί επιθεωρήσεις των δοκιμών από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της Επιτροπής.

2. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21, είναι δυνατόν να αποφασισθεί ότι επιβάλλεται η διενέργεια κοινοτικών δοκιμών ή αναλύσεων για τους ίδιους σκοπούς με εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί επιθεωρήσεις των κοινοτικών δοκιμών από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της Επιτροπής.

3. Οι δοκιμές ή οι αναλύσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 χρησιμοποιούνται για την εναρμόνιση των τεχνικών μεθόδων ελέγχου του υλικού πολλαπλασιασμού και των καλλωπιστικών φυτών. Για τις εν λόγω δοκιμές ή αναλύσεις συντάσσονται εκθέσεις προόδου, οι οποίες κοινοποιούνται εμπιστευτικά στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

4. Η Επιτροπή μεριμνά ώστε, κατά περίπτωση, οι λεπτομέρειες για το συντονισμό, τη διεξαγωγή και την επιθεώρηση των δοκιμών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, καθώς και οι λεπτομέρειες αξιολόγησης των αποτελεσμάτων τους, να θεσπίζονται στα πλαίσια της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 21. Σε περίπτωση φυτοϋγειονομικών προβλημάτων, η Επιτροπή ενημερώνει τη Μόνιμη Φυτοϋγειονομική Επιτροπή. Εφόσον απαιτείται, θεσπίζονται συγκεκριμένες λεπτομέρειες. Στις δοκιμές αυτές, είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται και το υλικό πολλαπλασιασμού καθώς και τα καλλωπιστικά φυτά που παράγονται σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 21

Εφόσον χρησιμοποιείται η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία

αποκαλείται «Μόνιμη Επιτροπή για το Υλικό Πολλαπλασιασμού και τα Καλλωπιστικά Φυτά», της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά τη ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, τότε ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει, επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της εν λόγω ανακοίνωσης, την εφαρμογή των μέτρων που έχει θεσπίσει.

Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 22

Εφόσον χρησιμοποιείται η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η Επιτροπή επικουρείται από τη Μόνιμη Επιτροπή για το Υλικό Πολλαπλασιασμού και τα Καλλωπιστικά Φυτά, η οποία προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του συγκεκριμένου θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα μελετώμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εάν τα μελετώμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, η ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, κατά τη λήξη τρίμηνης προθεσμίας από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 23

Οι τροποποιήσεις των δελτίων που συντάσσονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 και των λεπτομερών κανόνων και όρων για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το υλικό πολλαπλασιασμού και τα καλλωπιστικά φυτά που παράγονται στο έδαφος τους και προορίζονται για την εμπορία να πληρούν τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας.

2. Εάν, κατά τη διάρκεια επίσημης επιθεώρησης, διαπιστωθεί ότι το υλικό πολλαπλασιασμού ή τα καλλωπιστικά φυτά δεν είναι δυνατόν να διατεθούν στην αγορά, επειδή δεν πληρούν ένα φυτοϋγειονομικό όρο, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θεσπίζει τα κατάλληλα επίσημα μέτρα για την εξάλειψη κάθε φυτοϋγειονομικού κινδύνου που ενδέχεται να προκύψει.

Άρθρο 25

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμο-

φωθούν με την παρούσα οδηγία στις 31 Δεκεμβρίου 1992, το αργότερο. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Όσον αφορά τα άρθρα 5 έως 11, 14, 15, 17, 19 και 24, η ημερομηνία εφαρμογής για κάθε γένος ή είδος που αναφέρεται στο παράρτημα καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 21, κατά τη σύνταξη του δελτίου που αναφέρει τα άρθρα 4. Οι ημερομηνίες αυτές δεν μπορούν να είναι μεταγενέστερες της 1ης Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. DANKERT

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των γενών και ειδών του άρθρου 1 παράγραφος 2

— Begonia x hiemalis Fotsch	Βεγονία — elatior
— Pelargonium L.	Πελαργόνιο (ζωνωτό, πελτωτό, βασιλικό)
— Dendranthema x grandiflorum (Ramat.) Kitam.	Χρυσάνθεμο (χρυσάνθεμο ανθοπωλείου)
— Dianthus caryophyllus L. και υβρίδια	Γαρύφαλλο
— Euphorbia pulcherina wild ex Kletzschn	Ευφόρβιον
— Gerbera L.	Gerbera
— Phoenix	Φοίνιξ
— Rosa	Τριανταφυλλιά
— Citrus (καλλωπιστικό)	Κίτρον
— Malus Miller (καλλωπιστικό)	Καλλωπιστική μηλιά
— Pinus nigra (καλλωπιστικό)	Πεύκη
— Prunus L. (καλλωπιστικό)	Καλλωπιστική κερασιά
— Pyrus L. (καλλωπιστικό)	Καλλωπιστική αχλαδιά
— Lilium L.	Κρίνος
— Gladiolus L.	Γλαδιόλα
— Narcissus L.	Νάρκισσος

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1991

για την τροποποίηση της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής
στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα

(91/683/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

τη πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι με την οδηγία 77/93/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/27/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, το Συμβούλιο θέσπισε μέτρα προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα· ότι η προστασία των φυτών από τέτοιους οργανισμούς αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την αύξηση της γεωργικής παραγωγικότητας η οποία εντάσσεται στους στόχους της κοινής αγροτικής πολιτικής·

ότι με την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στο τέλος του 1992 το κοινοτικό φυτοϋγειονομικό καθεστώς που θεσπίζεται με την οδηγία 77/93/ΕΟΚ θα εφαρμοσθεί στο σύνολο του εδάφους της Κοινότητας στο οποίο δεν θα υπάρχουν εσωτερικά σύνορα· ότι πρέπει να προστατεύονται και οι περιοχές οι οποίες δεν έχουν προσβληθεί από συγκεκριμένους βλαβερούς οργανισμούς σε οποιοδήποτε τμήμα της Κοινότητας και αν βρίσκονται· ότι, κατά συνέπεια, το πεδίο εφαρμογής του καθεστώτος δεν θα πρέπει να περιορίζεται στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και των τρίτων χωρών αλλά να επεκταθεί και στο εμπόριο στο εσωτερικό κάθε κράτους μέλους·

ότι, καταρχήν, όλα τα τμήματα της Κοινότητας θα πρέπει να τυγχάνουν του ίδιου βαθμού προστασίας από βλαβερούς οργανισμούς· ότι, ωστόσο, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που υπάρχουν όσον αφορά τις οικολογικές συνθήκες και τη γεωγραφική κατανομή ορισμένων βλαβερών οργανισμών· ότι, κατ'επέκταση, θα πρέπει να ορισθούν «προστατευόμενες ζώνες» που εκτίθενται σε ιδιαίστες φυτοϋγειονομικούς κινδύνους, να τους παρασχεθεί δε ειδική προστασία υπό συνθήκες που συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά·

ότι για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότερη εφαρμογή του κοινοτικού φυτοϋγειονομικού καθεστώτος στα πλαίσια της

εσωτερικής αγοράς θα πρέπει να είναι δυνατή η χρησιμοποίηση επίσημου εργατικού δυναμικού για τη διενέργεια των φυτοϋγειονομικών ελέγχων το οποίο να μην ανήκει στους επίσημους οργανισμούς για την προστασία των φυτών των κρατών μελών· η κατάρτιση του εν λόγω εργατικού δυναμικού θα συντονίζεται και θα χρηματοδοτείται από την Κοινότητα·

ότι η εφαρμογή του κοινοτικού φυτοϋγειονομικού καθεστώτος στο σύνολο του εδάφους της Κοινότητας άνευ εσωτερικών συνόρων, καθώς και η καθιέρωση προστατευόμενων ζωνών θα καταστήσουν αναγκαία μια αναδιάρθρωση η οποία θα βασίζεται, ιδίως, σε πιο ρεαλιστική εκτίμηση των κινδύνων για τα φυτά που προέρχονται από κοινοτικά προϊόντα, ή στις απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, έτσι ώστε να θεωρηθεί ότι μπορούν να εφαρμοστούν αφενός σε κοινοτικά προϊόντα και αφετέρου σε εισαγωγές από τρίτες χώρες και να εντοπισθούν οι βλαβεροί οργανισμοί που εμφανίζονται σε προστατευόμενες ζώνες· ότι η εν λόγω αναδιάρθρωση θα πρέπει να οδηγήσει σε απλούστευση των παραρτημάτων, ιδίως με την απομάκρυνση αριθμού βλαβερών οργανισμών που βρίσκονται σε τμήμα της Κοινότητας και των σχετικών απαιτήσεων·

ότι ορισμένα στοιχεία της αναδιάρθρωσης θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενη από τη Μόνιμη Φυτοϋγειονομική Επιτροπή που συστάθηκε με την απόφαση 76/894/ΕΟΚ ⁽⁶⁾ του Συμβουλίου·

ότι στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς θα πρέπει να είναι δυνατόν να βασίζεται κανείς στους φυτοϋγειονομικούς ελέγχους που διενεργούνται στα κράτη μέλη αποστολής· ότι, κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο να θεσπιστούν λεπτομερέστεροι και περισσότεροι ομοίμορφοι κανόνες όσον αφορά τους εν λόγω ελέγχους·

ότι ο καταλληλότερος τρόπος για τη διενέργεια φυτοϋγειονομικών ελέγχων είναι ο τρόπος παραγωγής· ότι, όσον αφορά τα κοινοτικά προϊόντα, οι έλεγχοι αυτοί θα πρέπει να γίνουν υποχρεωτικοί στον τόπο παραγωγής και να επεκταθούν σε όλα τα φυτά και φυτικά προϊόντα που καλλιεργούνται, παράγονται, χρησιμοποιούνται ή βρίσκονται εκεί καθώς στο καλλιεργητικό μέσο που χρησιμοποιήθηκε· ότι, για να καταστεί αποτελεσματικότερο το σύστημα ελέγχου, όλοι οι παραγωγοί πρέπει να καταγράφονται σε επίσημα μητρώα·

ότι, αν τα αποτελέσματα των ελέγχων είναι ικανοποιητικά, αντί του φυτοϋγειονομικού πιστοποιητικού που χρησιμοποιείται κατά τις διεθνείς συναλλαγές, το προϊόν θα πρέπει να φέρει σήμα («διαβατήριο φυτών»), προσαρμοσμένο στο είδος του προϊόντος το οποίο να εξασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία του εντός της Κοινότητας ή σε ορισμένα τμήματα αυτής·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 29 της 8. 2. 1990, σ. 10

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 106 της 22. 4. 1991, σ. 32.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 182 της 23. 7. 1990, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 20.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 16 της 22. 1. 1991, σ. 29.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 340 της 9. 12. 1976, σ. 25.

ότι πρέπει να προσδιορίζονται τα επίσημα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σε περίπτωση που τα αποτελέσματα των ελέγχων δεν είναι ικανοποιητικά·

ότι, για να εξασφαλιστεί η συμφωνία με το κοινοτικό φυτοϋγειονομικό καθεστώς στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς θα πρέπει να καθιερωθεί σύστημα επίσημων ελέγχων κατά την εμπορία· ότι το σύστημα αυτό θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο αξιόπιστο και ομοιόμορφο σε ολόκληρη την Κοινότητα, αλλά δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει ειδικούς ελέγχους στα σύνορα μεταξύ των κρατών μελών·

ότι μετά την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες θα πρέπει κυρίως να υπόκεινται σε υγειονομικούς ελέγχους κατά την πρώτη εισοδό τους στην Κοινότητα· ότι, αν τα αποτελέσματα των ελέγχων είναι ικανοποιητικά, θα πρέπει να χορηγείται στα προϊόντα αυτά φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, το οποίο να εξασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τα κοινοτικά προϊόντα·

ότι, για να αντιμετωπιστεί με τις απαραίτητες εγγυήσεις η νέα κατάσταση που διαμορφώνεται με την καθιέρωση της εσωτερικής αγοράς, επιβάλλεται να ενισχυθούν οι εθνικοί και κοινοτικοί μηχανισμοί διενέργειας φυτοϋγειονομικών ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας, και κυρίως στις χώρες που λόγω της γεωγραφικής τους θέσης αποτελούν σημεία εισόδου στην Κοινότητα· ότι, προς επίτευξη του στόχου αυτού η Επιτροπή θα προτείνει την εγγραφή επαρκών πιστώσεων στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

ότι, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του κοινοτικού φυτοϋγειονομικού καθεστώτος στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, είναι σκόπιμο να εναρμονιστούν, στα διάφορα κράτη μέλη, οι μέθοδοι που εφαρμόζει το προσωπικό που είναι επιφορτισμένο με φυτοϋγειονομικά καθήκοντα· ότι, για την επίτευξη του στόχου αυτού, η Επιτροπή θα υποβάλει, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1993, ένα κώδικα κοινοτικών φυτοϋγειονομικών μεθόδων·

ότι τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να έχουν πλέον τη δυνατότητα να θεσπίζουν ειδικά φυτοϋγειονομικά μέτρα κατά την εισαγωγή στην επικράτειά τους φυτών ή φυτικών προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη· ότι όλες οι διατάξεις που αφορούν υγειονομικές προδιαγραφές για φυτά και φυτικά προϊόντα πρέπει να θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί η παράγραφος 2 του άρθρου 18 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ και να αντικατασταθεί με απλούστερη διαδικασία, ώστε να εξασφαλίζεται η συνέπεια των διατάξεων της οδηγίας με άλλες κοινοτικές σχετικές σχετικά με φυτοϋγειονομικές προδιαγραφές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/93/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οδηγία του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στα κράτη μέλη οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας».

2. Στο άρθρο 1 προστίθενται οι ακόλουθοι παράγραφοι:

«5. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, η παρούσα οδηγία αφορά επίσης τα μέτρα προστασίας κατά της εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών στο εσωτερικό της Κοινότητας με μέσα που συνδέονται με τη διακίνηση φυτών ή φυτικών προϊόντων και άλλων συναφών αντικειμένων στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους.

6. Κάθε κράτος μέλος συγκροτεί ή ορίζει μια ενιαία και κεντρική αρχή η οποία θα είναι αρμόδια, υπό τον έλεγχο της εθνικής κυβερνήσεως, ιδίως για το συντονισμό και τις επαφές σε ζητήματα φυτοϋγειονομικής τάξεως σχετικά με την παρούσα οδηγία. Η επίσημη υπηρεσία προστασίας των φυτών που συστάθηκε σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση για την Προστασία των Φυτών (CIPV) ενδείκνυται περισσότερο για το σκοπό αυτό. Η αρμόδια αρχή και κάθε μεταγενέστερη σχετική αλλαγή κοινοποιούνται στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.»

3. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από τα ακόλουθα στοιχεία:

«στ) φυτοϋγειονομικό διαβατήριο: μια επίσημη ετικέτα που πιστοποιεί ότι τηρούνται οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις φυτοϋγειονομικές προδιαγραφές και τις ειδικές απαιτήσεις, και η οποία για το σκοπό αυτό:

- είναι τυποποιημένη σε κοινοτικό επίπεδο για τα διάφορα είδη φυτών ή φυτικών προϊόντων και
- εκδίδεται από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό ενός κράτους μέλους και χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις εφαρμογής που αφορούν τις ιδιαιτερότητες της διαδικασίας χορήγησης φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων.

Για ειδικούς τύπους προϊόντων, μπορούν να καθοριστούν επίσημα συμβατικά σήματα διαφορετικά από την ετικέτα, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α.

Η τυποποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία. Στα πλαίσια της τυποποίησης αυτής, καθορίζονται διαφορετικά σήματα για τα φυτοϋγειονομικά διαβατήρια που, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, δεν ισχύουν για όλα τα μέρη της Κοινότητας.

ζ) Οι αρμόδιοι επίσημοι οργανισμοί ενός κράτους μέλους είναι:

- α) η ή οι επίσημη(ες) υπηρεσία(ες) προστασίας των φυτών ενός κράτους μέλους, όπως ορίζεται (ορίζονται) στο άρθρο 1 παράγραφος 6 ή
- β) κάθε δημόσια αρχή που έχει δημιουργηθεί:
 - είτε σε εθνικό επίπεδο,
 - είτε — υπό τον έλεγχο των εθνικών αρχών, μέσα σε όρια καθορισμένα από το Σύνταγμα του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους — σε περιφερειακό επίπεδο.

Οι οργανισμοί που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β) μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να αναθέτουν την εκτέλεση των καθηκόντων τους που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, υπό την εξουσία και τον έλεγχό τους, σε κάθε νομικό πρόσωπο δημόσιου ή ιδιωτικού

δικαίου, το οποίο έχει αναλάβει, δυνάμει των επισήμως εγκριθέντων καταστατικών του, αποκλειστικώς ειδικά καθήκοντα δημοσίου συμφέροντος, υπό τον όρο ότι το νομικό αυτό πρόσωπο και τα μέλη του δεν πορίζονται κανένα προσωπικό όφελος από το αποτέλεσμα των μέτρων που λαμβάνουν.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ύπαρξη στενής συνεργασίας μεταξύ των οργανισμών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και αυτών που αναφέρονται στο στοιχείο α).

Σύμφωνα, εξάλλου, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α, οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο που ιδρύεται για λογαριασμό του ή των αναμενόμενων στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) οργανισμού(ών) που αναφέρονται και το οποίο ενεργεί υπό την εξουσία και τον έλεγχο του οργανισμού αυτού μπορεί να εγκριθεί προς τούτο υπό τον όρο ότι το νομικό αυτό πρόσωπο δεν αποκτά κανένα προσωπικό όφελος από το αποτέλεσμα των μέτρων που λαμβάνει.

Η ενιαία και κεντρική αρχή του άρθρου 1 παράγραφος 6, ανακοινώνει στην Επιτροπή τους επίσημους αρμόδιους οργανισμούς του ενδιαφερομένου κράτους μέλους. Η Επιτροπή διαβιβάζει την πληροφορία αυτή προς τα άλλα κράτη μέλη.»

4. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1, προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«ζ) προστατευόμενη ζώνη: ζώνη της Κοινότητας, μέσα στην οποία:

- ένας ή περισσότεροι από τους επιβλαβείς οργανισμούς που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία και που εμφανίστηκαν σε ένα ή περισσότερα μέρη της Κοινότητας, δεν είναι ενδημικοί ούτε έχουν διαδοθεί, παρότι οι συνθήκες ευνοούν την διάδοσή τους,
- υπάρχει κίνδυνος διάδοσης ορισμένων επιβλαβών οργανισμών λόγω ευνοϊκών οικολογικών συνθηκών για ορισμένες καλλιέργειες, παρότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν είναι ενδημικοί ούτε έχουν διαδοθεί στην Κοινότητα

και η οποία έχει αναγνωρισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α, ως πληρούσα τους όρους που αναφέρονται στο πρώτο και στο δεύτερο εδάφιο, και, στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου, μετά από αίτηση του(των) σχετικού(ών) κράτους(ών) μέλους(ών) και εφόσον δεν προκύπτουν αντίθετες ενδείξεις από τα αποτελέσματα καταλλήλων μελετών που έγιναν υπό την εποπτεία των εμπειρογνομώνων που αναφέρονται στο άρθρο 19α σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το εν λόγω άρθρο. Οι μελέτες οι σχετικές με την περίπτωση που προβλέπει το δεύτερο εδάφιο είναι προαιρετικές.

Ένας επιβλαβής οργανισμός θεωρείται διαδεδομένος σε μια περιοχή, εάν η ύπαρξή του σ' αυτήν είναι γνωστή και εφόσον κανένα επίσημο μέτρο δεν έχει ληφθεί για την εξάλειψή του ή εφόσον τέτοια μέτρα αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά κατά τη διάρκεια μιας περιόδου τουλάχιστον δύο συνεχόμενων ετών.

Το(τα) ενδιαφερόμενο(α) κράτος(η) μέλος(η) πραγματοποιεί(ούν), όσον αφορά τις περιστάσεις που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση, τακτικές

και συστηματικές επίσημες μελέτες σχετικά με την ύπαρξη οργανισμών, για τους οποίους η προστατευόμενη ζώνη έχει αναγνωρισθεί ως τέτοια. Οποιαδήποτε ανακάλυψη ενός οργανισμού τέτοιου τύπου κοινοποιείται αμέσως στην Επιτροπή. Η Μόνιμη Φυτοϋγειονομική Επιτροπή εκτιμά τον κίνδυνο που απορρέει από την ανακάλυψη αυτή, και καθορίζονται οι κατάλληλες δράσεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16α.

Τα στοιχεία των μελετών που αναφέρονται στο πρώτο και τρίτο εδάφιο μπορούν να καταρτιστούν σύμφωνα με την ίδια διαδικασία και λαμβανομένων υπόψη των αναγνωρισμένων επιστημονικών και στατιστικών αρχών.

Τα αποτελέσματα των προαναφερθεισών μελετών κοινοποιούνται προς την Επιτροπή. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές προς τα άλλα κράτη μέλη.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1988, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση για τη λειτουργία του καθεστώτος προστατευόμενων ζωνών συνοδευόμενη εφ' όσον χρειάζεται από ανάλογες προτάσεις·

θ) μια διαπίστωση ή ένα μέτρο θεωρούνται επίσημα εάν έχουν γίνει ή ληφθεί, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 19α,

- είτε από εκπροσώπους της επίσημης υπηρεσίας προστασίας των φυτών ενός κράτους μέλους ή, υπ' ευθύνη τους, από άλλους υπαλλήλους, στην περίπτωση διαπιστώσεων ή μέτρων συνδεδεμένων με τη χορήγηση των πιστοποιητικών που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 ή στο άρθρο 8 παράγραφος 2,
- είτε από τους ανωτέρω εκπροσώπους ή υπαλλήλους ή από "εξειδικευμένο προσωπικό" που απασχολείται σε έναν από τους αρμόδιους επίσημους οργανισμούς ενός κράτους μέλους, οι οποίοι αναφέρονται ανωτέρω στο στοιχείο στ), σε κάθε άλλη περίπτωση, υπό τον όρο ότι το προσωπικό αυτό δεν αποκτά κανένα προσωπικό όφελος από το αποτέλεσμα των μέτρων που λαμβάνει και ότι ανταποκρίνεται σε ένα ελάχιστο επίπεδο εξειδίκευσης.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι υπάλληλοί τους και το εξειδικευμένο προσωπικό τους διαθέτουν τα απαραίτητα προσόντα για τη σωστή λειτουργία της παρούσας οδηγίας. Σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 16α διαδικασία, μπορούν να ορισθούν γενικές κατευθύνσεις που να αφορούν τα προσόντα αυτά.

Στο πλαίσιο της Μόνιμης Φυτοϋγειονομικής Επιτροπής, η Επιτροπή καταρτίζει κοινοτικό (α) πρόγραμμα (ατα), του (ων) οποίου (ων) την εφαρμογή εποπτεύει, σχετικά με την πρόσθετη επιμόρφωση των υπαλλήλων και του εξειδικευμένου προσωπικού που αναφέρονται ανωτέρω, με στόχο να ανυψώσει το επίπεδο των γνώσεων και της αποκτηθείσας εμπειρίας στο εθνικό επίπεδο στο επίπεδο των προαναφερθέντων προσόντων. Συμβάλλει στη χρηματοδότηση αυτής της πρόσθετης επιμόρφωσης και προτείνει την εγγραφή των απαραίτητων για το σκοπό αυτό πιστώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό.»

5. Στο άρθρο 3 οι παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα κείμενα:

«4. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στη εξάπλωση των εν λόγω επιβλαβών οργανισμών με μέσα που συνδέονται με τη διακίνηση φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων στο έδαφος ενός κράτους μέλους.

5. Από την ίδια ημερομηνία, τα κράτη μέλη απαγορεύουν την εισαγωγή και την εξάπλωση στο εσωτερικό των σχετικών προστατευόμενων ζωνών,

α) των επιβλαβών οργανισμών που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Β·

β) των φυτών και φυτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα II μέρος Β, εφόσον έχουν μολυνθεί από τους εν λόγω αναφερθέντες επιβλαβείς οργανισμούς.

6. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α:

α) οι επιβλαβείς οργανισμοί που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II ταξινομούνται ως εξής:

— οι οργανισμοί, η παρουσία των οποίων δεν διαπιστώθηκε σε κανένα μέρος της Κοινότητας και οι οποίοι αφορούν όλο το έδαφος της Κοινότητας, περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Α κεφάλαιο I και στο παράρτημα II μέρος Α κεφάλαιο I αντιστοίχως,

— οι οργανισμοί, η παρουσία των οποίων διαπιστώθηκε αλλά δεν είναι ενδημική ούτε διαδεδομένη σε όλη την Κοινότητα και οι οποίοι αφορούν ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας, περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Α κεφάλαιο II και στο παράρτημα II μέρος Α κεφάλαιο II αντιστοίχως,

— οι υπόλοιποι οργανισμοί περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Β και στο παράρτημα II μέρος Β αντιστοίχως, ανάλογα με την προστατευόμενη ζώνη που αφορούν·

β) οι επιβλαβείς οργανισμοί που είναι ενδημικοί ή διαδεδομένοι σε ένα ή περισσότερα μέρη της Κοινότητας διαγράφονται, εξαιρουμένων εκείνων που αναφέρονται στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο του στοιχείου α)·

γ) οι τίτλοι των παραρτημάτων I και II, καθώς και τα διάφορα μέρη και κεφάλαιά τους προσαρμόζονται στα προαναφερόμενα.

7. Σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α, μπορεί να αποφασισθεί ότι τα κράτη μέλη ορίζουν ότι η εισαγωγή και εξάπλωση στο έδαφός τους συγκεκριμένων οργανισμών, σε κατάσταση απομόνωσης ή μη, οι οποίοι θεωρούνται επιβλαβείς για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα αλλά δεν αναφέρονται στα παραρτήματα I και II, απαγορεύεται ή θα υπόκειται σε ειδική άδεια υπό όρους που καθορίζονται με την ίδια διαδικασία.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οργανισμό, όπως οι ανωτέρω όταν δεν ρυθμίζονται από την οδηγία

90/220/ΕΟΚ (*) ή από άλλες ειδικότερες κοινοτικές διατάξεις σχετικά με τους οργανισμούς που έχουν υποστεί γενετική αλλοίωση.

(*) ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 15.»

6. Στο άρθρο 4 παράγραφος 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι, από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και τα άλλα αντικείμενα που απαριθμούνται στο παράρτημα III μέρος Β δεν μπορούν να εισάγονται στις σχετικές προστατευόμενες ζώνες που βρίσκονται στο έδαφός τους»·

7. Στο άρθρο 4 προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α, το παράρτημα III αναθεωρείται κατά τρόπον ώστε το μέρος Α να περιλαμβάνει τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που αποτελούν φυτοϋγειονομικό κίνδυνο για όλα τα μέρη της Κοινότητας και το μέρος Β να περιλαμβάνει τα φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που αποτελούν φυτοϋγειονομικό κίνδυνο μόνο για τις προστατευόμενες ζώνες. Καθεμία από τις προστατευόμενες ζώνες προσδιορίζεται ιδιαίτερα.

4. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται πλέον στα φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που προέρχονται από την Κοινότητα και διαγράφεται το στοιχείο β) της παραγράφου 2.»

8. Στο άρθρο 5 παράγραφος 1, η δεύτερη πρόταση διαγράφεται.

9. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Από την 1η Ιανουαρίου 1993 τα κράτη μέλη απαγορεύουν την εισαγωγή και την κυκλοφορία στο εσωτερικό των προστατευόμενων ζωνών των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που αναφέρονται στο παράρτημα IV μέρος Β, εκτός αν πληρούνται οι αντίστοιχες ειδικές απαιτήσεις που αναφέρονται σε αυτό το μέρος του παραρτήματος.»

10. Στο άρθρο 5 προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α, το παράρτημα IV αναθεωρείται με βάση τα κριτήρια που προβλέπει το άρθρο 3 παράγραφος 6.

4. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι από την 1η Ιανουαρίου 1993 οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης στην κυκλοφορία των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων στο έδαφος ενός κράτους μέλους, με την επιφύλαξη όμως των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 6.»

11. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1, προστίθενται οι όροι «μέρος Α» μετά τους όρους «παράρτημα V».

12. Στο άρθρο 6, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Μόλις εγκριθούν τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 6 στοιχείο α) και στο άρθρο 5 παράγραφος 3, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνον

όσον αφορά το παράρτημα I μέρος A κεφάλαιο II, το παράρτημα II μέρος A κεφάλαιο II και το παράρτημα IV μέρος A κεφάλαιο II. Εάν, κατά τη διάρκεια μιας έρευνας που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παρούσα διάταξη, εντοπισθούν οργανισμοί επιβλαβείς από αυτούς που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος A κεφάλαιο I ή στο παράρτημα II μέρος A κεφάλαιο I, δεν θεωρείται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10.»

13. Στο άρθρο 6 παράγραφος 2, οι όροι «άρθρο 3 παράγραφοι 5, 6 και 7» αντικαθίστανται από τους όρους «άρθρο 3 παράγραφοι 4, 5 και 7».

14. Στο άρθρο 6, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«4. Από την 1η Ιανουαρίου 1993 και με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 6, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης στην κυκλοφορία των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων στο έδαφος ενός κράτους μέλους. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται, όσον αφορά τους επιβλαβείς οργανισμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος B ή στο παράρτημα II μέρος B και τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα IV μέρος B, στην κυκλοφορία των φυτών, των φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων δια μέσου μιας προστατευμένης ζώνης ή εκτός αυτής.

Οι επίσημοι έλεγχοι που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 διενεργούνται σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) καλύπτουν όλα τα σχετικά φυτά ή φυτικά προϊόντα που έχουν καλλιεργηθεί, παραχθεί ή χρησιμοποιηθεί από τον παραγωγό ή που βρίσκονται κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο στην εκμετάλλευσή του, καθώς και το υπόστρωμα ανάπτυξης που χρησιμοποιείται·
- β) διενεργούνται στην εκμετάλλευση, κατά προτίμηση στον τόπο παραγωγής·
- γ) διενεργούνται τακτικά σε κατάλληλες στιγμές, τουλάχιστον μία φορά ετησίως, και τουλάχιστον μέσω οπτικού ελέγχου, με την επιφύλαξη των ιδιαίτερων απαιτήσεων που απαριθμούνται στο παράρτημα IV· μπορούν να γίνουν και περαιτέρω ενέργειες, εφόσον αυτό προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Κάθε παραγωγός, για τον οποίον ζητείται ο επίσημος έλεγχος που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4, εγγράφεται σε ένα επίσημο μητρώο με αριθμό που να επιτρέπει την αναγνώρισή του. Η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως, έχει πρόσβαση στα επίσημα μητρώα που καταρτίζονται με τον τρόπο αυτό.

Ο παραγωγός υπόκειται σε ορισμένες υποχρεώσεις που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 7. Ειδικότερα, ενημερώνει αμέσως τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό του σχετικού κράτους μέλους για οποιαδήποτε ασυνήθιστη εμφάνιση επιβλαβών οργανισμών ή συμπτωμάτων ή για κάθε άλλη ανωμαλία που αφορά τα φυτά.

5. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι οι παραγωγοί ορισμένων φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα V μέρος A, και που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 7, ή τα πράγματα ή τα κέντρα αποστολής που βρίσκονται εντός της

ζώνης παραγωγής, εγγράφονται επίσης σε επίσημο μητρώο, σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με την παράγραφο 4 τελευταίο εδάφιο. Μπορούν να υπόκεινται οποιαδήποτε στιγμή στους ελέγχους που προβλέπει η παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο.

Σύμφωνα με την παράγραφο 7, μπορεί να καθιερωθεί, για ορισμένα φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα, ένα σύστημα που θα επιτρέπει, αν είναι, και στο βαθμό που είναι δυνατόν, την εξακρίβωση της προέλευσής τους, λαμβανομένης υπ' όψη της φύσης των συνθηκών παραγωγής ή εμπορίας.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν, εφόσον δεν υπάρχει φόβος διάδοσης επιβλαβών οργανισμών,

- από την εγγραφή στο μητρώο που προβλέπεται στις παραγράφους 4 και 5, τους μικρούς παραγωγούς ή μεταποιητές, που προορίζουν το σύνολο της παραγωγής και της πώλησης φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων για τελική χρήση, σε πρόσωπα της τοπικής αγοράς, τα οποία δεν ασχολούνται επαγγελματικά με την παραγωγή φυτών (“τοπική κυκλοφορία”) ή
- από τον επίσημο έλεγχο που απαιτείται στις παραγράφους 4 και 5 την τοπική κυκλοφορία φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που παράγονται από πρόσωπα τα οποία απαλλάσσονται.

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την τοπική κυκλοφορία θα επανεξεταστούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998 από το Συμβούλιο, το οποίο θα αποφανθεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, βάσει της αποκτηθείσας εμπειρίας.

7. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α, εγκρίνονται διατάξεις εφαρμογής σχετικά με

- λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις για την κυκλοφορία των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων στο εσωτερικό μιας προστατευμένης ζώνης, η οποία έχει καθοριστεί για τα εν λόγω φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα όσον αφορά έναν ή περισσότερους επιβλαβείς οργανισμούς,
- εγγυήσεις όσον αφορά την κυκλοφορία των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων διά μέσου μιας προστατευμένης ζώνης η οποία έχει καθοριστεί για τα εν λόγω φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα όσον αφορά έναν ή περισσότερους επιβλαβείς οργανισμούς,
- την συχνότητα και το χρονοδιάγραμμα του επίσημου ελέγχου συμπεριλαμβανομένων των περαιτέρω ενεργειών που αναφέρονται στην παράγραφο 4 δεύτερο εδάφιο στοιχείο γ),
- τις υποχρεώσεις των εγγεγραμμένων στο μητρώο παραγωγών που αναφέρονται στην παράγραφο 4 τελευταίο εδάφιο,
- τον προσδιορισμό των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, καθώς και τα προϊόντα για τα οποία προβλέπεται το σύστημα της παραγράφου 5,
- άλλες απαιτήσεις που αφορούν τις απαλλαγές τις αναφερόμενες στην παράγραφο 6, ιδιαιτέρως όσον αφορά τους όρους “μικροί παραγωγοί” και “τοπική αγορά” και τις αντίστοιχες διαδικασίες.

8. Οι κανόνες εφαρμογής που αφορούν τη διαδικασία εγγραφής στα μητρώα και τον αριθμό μητρώου που αναφέρονται στην παράγραφο 4, τρίτο εδάφιο μπορούν να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α.
9. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5 και 6 πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, είτε συνολικά, είτε για ορισμένες περιοχές ή ορισμένες ομάδες φυτών ή φυτικών προϊόντων.
- Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ενημερώνουν στην περίπτωση αυτή αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με τις διατάξεις που εγκρίθηκαν για το σκοπό αυτό.»
15. Στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στο άρθρο 8 παράγραφος 1, μετά από τους όρους «παράρτημα V» προστίθενται οι όροι «μέρος Α».
16. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 10

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, όταν διαπιστωθεί, βάσει του ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1, 2 και 3 και που διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 4, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις εν λόγω παραγράφους, χορηγείται ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο σύμφωνα με τις διατάξεις που μπορούν να εγκριθούν δυνάμει της παραγράφου 4, αντί των φυτοϋγειονομικών πιστοποιητικών που αναφέρονται στα άρθρα 7 ή 8.

Αν ο έλεγχος δεν αφορά προϋποθέσεις σχετικές με τις προστατευόμενες ζώνες ή αν θεωρηθεί ότι δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, το χορηγούμενο φυτοϋγειονομικό διαβατήριο δεν ισχύει για τις εν λόγω ζώνες και πρέπει να έχει το προβλεπόμενο για παρόμοιες περιπτώσεις σήμα, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο στ).

2. α) Από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που απαριθμούνται στο παράρτημα V μέρος Α κεφάλαιο I δεν μπορούν να διακινηθούν μέσα στην Κοινότητα, εξαιρουμένων των τοπικών μετακινήσεων κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 6, παρά μόνον εάν έχει προσαρτηθεί σε αυτά τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα, στη συσκευασία τους ή στα οχήματα που εξασφαλίζουν τη μεταφορά τους ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο που να ισχύει στην εν λόγω περιοχή και που να έχει χορηγηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1.
- β) Από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που απαριθμούνται στο παράρτημα V μέρος Α κεφάλαιο II δεν μπορούν να εισαχθούν σε μία συγκεκριμένη προστατευόμενη ζώνη και δεν μπορούν να διακινηθούν σ' αυτήν, παρά μόνον εφόσον έχει προσαρτηθεί σε αυτά τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα, στη συσκευασία τους ή στα οχήματα που εξασφαλίζουν τη μεταφορά τους ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο που να ισχύει για τη ζώνη αυτή και να έχει χορηγηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 6 παράγραφος 7 όσον αφορά τη μεταφορά διαμέσου των προστατευόμενων ζωνών, δεν εφαρμόζεται η παρούσα παράγραφος.

3. Ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο μπορεί να αντικατασταθεί από ένα άλλο, μεταγενέστερα και σε κάθε περιοχή της Κοινότητας, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- η αντικατάσταση ενός φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο σε περίπτωση είτε διαίρεσης των παρτίδων, είτε συνδυασμού περισσότερων παρτίδων ή των τμημάτων τους, είτε στις περιπτώσεις μεταβολής του φυτοϋγειονομικού καθεστώτος των παρτίδων, με την επιφύλαξη των ιδιαίτερων απαιτήσεων που προβλέπει το παράρτημα IV, είτε σε άλλες περιπτώσεις που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 4,
- η αντικατάσταση μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον κατόπιν αιτήσεως ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, είτε πρόκειται για παραγωγό είτε όχι, το οποίο είναι εγγεγραμμένο σε επίσημο μητρώο, σύμφωνα με τις διατάξεις, τηρουμένων των αναλογιών, του άρθρου 6 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο,
- το διαβατήριο αντικατάστασης μπορεί να εκδοθεί μόνον από τον αρμόδιο επίσημο οργανισμό της περιοχής, στην οποία είναι εγκατεστημένος ο αιτών και μόνον εφόσον μπορούν να υπάρξουν εγγυήσεις ως προς την ταυτότητα του προϊόντος και την απουσία κινδύνου μόλυνσης που μπορούν να προκαλέσουν οι επιβλαβείς οργανισμοί που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II, αφότου αποστάλθηκε από τον παραγωγό,
- η διαδικασία αντικατάστασης πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις που μπορούν να εγκριθούν δυνάμει της παραγράφου 4,
- το διαβατήριο αντικατάστασης πρέπει να περιλαμβάνει ένα ειδικό σήμα, το οποίο προσδιορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 και το οποίο αναφέρει τον αριθμό μητρώου του αρχικού παραγωγού, ή σε περίπτωση μεταβολής του φυτοϋγειονομικού καθεστώτος, του προσώπου που ευθύνεται για την αλλαγή αυτή.

4. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α, μπορούν να εγκριθούν οι διατάξεις εφαρμογής που αφορούν:

- τις ιδιαιτερότητες της διαδικασίας σχετικά με τη χορήγηση φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων όπως προβλέπονται στην παράγραφο 1,
- τους όρους, σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να αντικατασταθεί ένα φυτοϋγειονομικό διαβατήριο κατά την παράγραφο 3 πρώτο εδάφιο,
- τις ιδιαιτερότητες της διαδικασίας σχετικά με το διαβατήριο αντικατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 3 τρίτο εδάφιο,
- το ειδικό σήμα που απαιτείται για το διαβατήριο αντικατάστασης όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, πέμπτη περίπτωση.

5. Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση του άρθρου 6 παράγραφος 9 μπορούν να χορηγούν φυτοϋγειονομικά διαβατήρια σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 σε ημερομηνία προγενέστερη της 1ης Ιανουαρίου 1993, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν τη χορήγηση των φυτοϋγειονομικών πιστοποιητικών

Άρθρο 10α

1. Όταν ο έλεγχος που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1, 2 και 3 και ο οποίος πραγματοποιείται

σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4, δεν επιτρέπεται να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι όροι οι προβλεπόμενοι στις εν λόγω παραγράφους, δεν χορηγείται φυτοϋγειονομικό διαβατήριο, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2.

2. Στις ειδικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες θεωρείται, βάσει των αποτελεσμάτων του διενεργηθέντος ελέγχου, ότι ένα μέρος των φυτών ή των φυτικών προϊόντων που καλλιεργούνται, παράγονται ή χρησιμοποιούνται από τον παραγωγό ή που βρίσκονται κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο στις εγκαταστάσεις του ή ένα μέρος του καλλιεργητικού περιβάλλοντος που χρησιμοποιείται δεν παρουσιάζουν κινδύνους εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών, η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στο εν λόγω μέρος.

3. Στις περιπτώσεις εφαρμογής της παραγράφου 1, τα σχετικά φυτά, φυτικά προϊόντα ή το καλλιεργητικό περιβάλλον αποτελούν αντικείμενο ενός ή περισσοτέρων από τα ακόλουθα επίσημα μέτρα:

- κατάλληλη επεξεργασία συνοδευόμενη από τη χορήγηση του προσήκοντος φυτοϋγειονομικού διαβατηρίου σύμφωνα με το άρθρο 10, εφόσον θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις, ως συνέπεια της επεξεργασίας,
- άδεια μετακίνησης, υπό επίσημο έλεγχο, σε άλλες περιοχές, για τις οποίες δεν αποτελούν περαιτέρω κίνδυνο,
- άδεια μετακίνησης, υπό επίσημο έλεγχο, σε εγκαταστάσεις βιομηχανικής μεταποίησης,
- καταστροφή.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α, μπορούν να εγκριθούν διατάξεις εφαρμογής που αφορούν:

- τους όρους σύμφωνα με τους οποίους πρέπει ή δεν πρέπει να ληφθούν ένα ή περισσότερα από τα μέτρα του πρώτου εδαφίου,
- τις ιδιαιτερότητες και τους όρους που αφορούν τα μέτρα αυτά.

4. Στο βαθμό που εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1, αναστέλλονται εν μέρει ή συνολικά οι δραστηριότητες του παραγωγού έως ότου διαπιστωθεί ότι έχει εκλείψει ο κίνδυνος εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών. Κατά τη διάρκεια της αναστολής αυτής το άρθρο 10 δεν εφαρμόζεται.

5. Μόλις διαπιστωθεί, όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5, και βάσει επίσημου ελέγχου διενεργηθέντος σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, ότι τα προϊόντα δεν είναι απαλλαγμένα από τους επιβλαβείς οργανισμούς που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 τηρουμένων των αναλογιών.»

17. Στο άρθρο 11, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«7. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, οι διατάξεις των παραγράφων 1, 3 και 3α παύουν να ισχύουν και τα κράτη μέλη διενεργούν τους επίσημους ελέγχους για να διαπιστωθεί η τήρηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και ιδίως του άρθρου 10 παράγραφος 2· οι έλεγχοι αυτοί διενεργούνται τυχαίως και χωρίς διακρίσεις όσον αφορά την καταγωγή των φυτών, των φυτικών προϊόντων και

των άλλων αντικειμένων, και σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- περιοδικοί έλεγχοι σε οποιαδήποτε στιγμή και σε οποιοδήποτε μέρος μετακινούνται φυτά, φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα,
- περιοδικοί έλεγχοι στους τόπους καλλιέργειας, παραγωγής, αποθήκευσης ή πώλησης των φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων, καθώς και στις εγκαταστάσεις των αγοραστών,
- περιοδικοί έλεγχοι που διενεργούνται ταυτόχρονα με άλλους ελέγχους εγγράφων για μη φυτοϋγειονομικούς σκοπούς.

Οι έλεγχοι πρέπει να είναι τακτικοί στις εγκαταστάσεις που έχουν εγγραφεί σε επίσημο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 και σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 6 και μπορούν να είναι τακτικοί στις εγκαταστάσεις που έχουν εγγραφεί σε επίσημο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5.

Οι έλεγχοι μπορούν να είναι τακτικοί, μπορούν δε να είναι επιλεκτικοί, εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι δεν τηρήθηκαν μία ή περισσότερες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

8. Οι έμποροι που αγοράζουν φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα φυλάσσουν, ως τελικοί χρήστες ασχολούμενοι επαγγελματικά με την παραγωγή φυτών, τα σχετικά φυτοϋγειονομικά διαβατήρια κατά τη διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους και σημειώνουν τα στοιχεία τους στα βιβλία τους.

Οι επιθεωρητές έχουν πρόσβαση στα φυτά, τα φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα σε οποιαδήποτε φάση της αλυσίδας παραγωγής και εμπορίας. Έχουν το δικαίωμα να προβούν σε οποιαδήποτε έρευνα είναι αναγκαία για τη διενέργεια των επισήμων αυτών ελέγχων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν τα φυτοϋγειονομικά διαβατήρια και τα βιβλία.

9. Οι εμπειρογνώμονες που αναφέρονται στο άρθρο 19α μπορούν να βοηθούν τα κράτη μέλη κατά τη διενέργεια των επισήμων ελέγχων.

10. Αν διαπιστωθεί, μέσω των επισήμων ελέγχων που διενεργούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 7 και 8, ότι τα φυτά, φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα αποτελούν κίνδυνο εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών, τότε υπόκεινται σε ένα ή περισσότερα από τα επίσημα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 10α παράγραφος 3.»

18. Στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 3α, οι όροι «μέρος Β» προστίθενται μετά τους όρους «παράρτημα V».

19. Στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β), διαγράφονται οι αναφορές στα άρθρα 4, 5 και 9.

20. Στο άρθρο 12, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«6. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, η παράγραφος 1 στοιχείο α) εφαρμόζεται, σε περίπτωση αποστολών προορισμένων για μια προστατευμένη ζώνη, στους επιβλαβείς οργανισμούς και στις ιδιαίτερες απαιτήσεις που απαριθμούνται αντίστοιχα στα παραρτήματα I, II και IV μέρος Β. Από την ίδια ημερομηνία, καταργούνται οι παράγραφοι 3 και 4. Από την ίδια ημερομηνία, οι

διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται κατά την πρώτη εισαγωγή στην Κοινότητα φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων σχετικών αντικειμένων, με την επιφύλαξη ειδικών συμφωνιών που έχουν συναφθεί για το σκοπό αυτό μεταξύ Κοινότητας και ορισμένων τρίτων χωρών.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι οι εισαγωγείς, είτε είναι παραγωγοί είτε όχι, οφείλουν να είναι εγγεγραμμένοι σε ένα επίσημο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4, τηρουμένων των αναλογιών.

Οι επιθεωρήσεις πρέπει, στο βαθμό που πρόκειται για ελέγχους εγγράφων και ταυτότητας καθώς και των ελέγχων που αποβλέπουν στην τήρηση των διατάξεων του άρθρου 4, να πραγματοποιούνται στο ίδιο σημείο και κατά την ίδια στιγμή που πραγματοποιούνται και οι άλλες διοικητικές διατυπώσεις σχετικά με την εισαγωγή, συμπεριλαμβανομένων των τελωνειακών διατυπώσεων.

Οι επιθεωρήσεις, στο βαθμό που πρόκειται για φυτοϋγειονομικούς ελέγχους, πραγματοποιούνται στα μέρη όπου πραγματοποιούνται οι επιθεωρήσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο ή κοντά σε αυτά. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη τον κατάλογο των σημείων εισόδου. Ωστόσο, στις ιδιαίτερες αυτές περιπτώσεις, οι φυτοϋγειονομικοί έλεγχοι μπορούν να διενεργούνται στον τόπο προορισμού, εφόσον έχουν δοθεί ειδικές εγγυήσεις όσον αφορά τη μεταφορά των φυτών, των φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων. Διατάξεις εφαρμογής εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16α. Οι φυτοϋγειονομικοί έλεγχοι θεωρούνται αναπόσπαστο τμήμα των διατυπώσεων του προηγούμενου εδαφίου.

Τα κράτη μέλη δεν έχουν δυνατότητα να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις αυτές παρά μόνον στα πλαίσια των τεχνικών ρυθμίσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 5.

7. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, το άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 3 εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στα φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που αναφέρει η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου εφόσον περιλαμβάνονται στο παράρτημα V, μέρος Α, και εφόσον διαπιστωθεί, δυνάμει του ελέγχου που προβλέπεται στην παράγραφο 6, ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

8. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, όταν οι έλεγχοι που προβλέπονται στην παράγραφο 6 δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνονται αμέσως ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα επίσημα μέτρα:

- κατάλληλη επεξεργασία, εφόσον θεωρείται ότι οι προϋποθέσεις πληρούνται συνεπεία της επεξεργασίας,
- απόσυρση των μολυσμένων/φθαρμένων προϊόντων από την παρτίδα,
- επιβολή καραντίνας μέχρις ότου είναι διαθέσιμα τα αποτελέσματα των εξετάσεων ή των επισήμων δοκιμών,

- άρνηση αδείας ή χορήγηση αδείας αποστολής προς ένα προορισμό στο εξωτερικό της Κοινότητας,
- καταστροφή.

Το άρθρο 10α παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών.»

21. Στο άρθρο 14 παράγραφος 3, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Κάθε άδεια εφαρμόζεται ατομικά στο σύνολο ή σε τμήμα εδάφους της κοινότητας, υπό όρους που λαμβάνουν υπόψη τους κινδύνους εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών από το εν λόγω προϊόν σε προστατευμένες ζώνες ή ορισμένες περιοχές, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών των γεωργικών και οικολογικών συνθηκών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα εν λόγω κράτη μέλη εξαιρούνται ρητά από ορισμένες διατάξεις, οι οποίες περιλαμβάνονται στις αποφάσεις που προβλέπουν τη χορήγηση των αδειών αυτών.

Οι κίνδυνοι αυτοί προσδιορίζονται βάσει των διαθέσιμων επιστημονικών και τεχνικών δεδομένων. Σε περίπτωση που τα δεδομένα αυτά είναι ανεπαρκή, πρέπει να συμπληρωθούν με πρόσθετες έρευνες ή, ενδεχομένως, από έρευνες που θα πραγματοποιήσει η Επιτροπή στη χώρα καταγωγής των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων σχετικών αντικειμένων.»

22. Στο άρθρο 15 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος, οι δε παράγραφοι 1, 2 και 3 καθίστανται αντίστοιχα παράγραφοι 2, 3 και 4:

«1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί αμέσως προς την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη οποιαδήποτε παρουσία στο έδαφός του επιβλαβών οργανισμών, από τους απαριθμούμενους στο παράρτημα Ι μέρος Α κεφάλαιο Ι ή στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α κεφάλαιο Ι ή οποιαδήποτε εμφάνιση επιβλαβών οργανισμών σε ένα μέρος του εδάφους του, στο οποίο η παρουσία τους δεν ήταν γνωστή μέχρι στιγμή εκείνη, από τους οργανισμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι μέρος Α κεφάλαιο ΙΙ ή μέρος Β ή στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α κεφάλαιο ΙΙ ή μέρος Β.

Λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα με σκοπό την εξάλειψη ή, αν αυτή δεν είναι δυνατή, την αναχαίτιση των σχετικών επιβλαβών οργανισμών. Ενημερώνει την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα.

23. Στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α), η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί αμέσως προς την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη την εμφάνιση — πραγματική ή εικαζόμενη — επιβλαβών οργανισμών, που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα Ι ή στο παράρτημα ΙΙ, και των οποίων η παρουσία ήταν άγνωστη μέχρι στιγμής στο έδαφός του.»

24. Στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο β) η φράση «που αναφέρονται στο στοιχείο α)» αντικαθίσταται από τη φράση «που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 2 στοιχείο α)».

25. Στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο γ), η αναφορά στην παράγραφο 2 αντικαθίσταται με την αναφορά στην παράγραφο 3.

26. Στο άρθρο 15, παράγραφοι 3 και 4, οι όροι «παράγραφος 1» αντικαθίστανται αντίστοιχα από τους όρους «παράγραφοι 1 και 2».

27. Στο άρθρο 18 η παράγραφος 2, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α, εγκρίνονται οι τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας που είναι αναγκαίες προκειμένου να είναι σύμφωνη προς τις κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.»

28. Το παράρτημα V αντικαθίσταται από το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

A. Φυτά, φυτικά προϊόντα και λοιπά αντικείμενα κοινοτικής καταγωγής.

A. I. Φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που είναι εν δυνάμει φορείς επιβλαβών οργανισμών για όλο το έδαφος της Κοινότητας.

A. II. Φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που είναι εν δυνάμει φορείς επιβλαβών οργανισμών για ορισμένες προστατευόμενες ζώνες. Με την επιφύλαξη των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που απαριθμούνται στο μέρος A. I.

B. Φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που κατάγονται από εδάφη άλλα από αυτά που αναφέρονται στο μέρος A.

B. I. Φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που είναι εν δυνάμει φορείς επιβλαβών οργανισμών για όλο το έδαφος της Κοινότητας.

B. II. Φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που είναι εν δυνάμει φορείς επιβλαβών οργανισμών για ορισμένες προστατευόμενες ζώνες. Με επιφύλαξη των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που απαριθμούνται στο μέρος B. I.»

Άρθρο 2

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, εγκρίνει την αναθεώρηση του παραρτήματος V της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ πριν από την 1η Ιουλίου 1992.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έξι μήνες μετά από την αναθεώρηση των παραρτημάτων Ι έως V της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν αμέσως προς την Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. DANKERT

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 1991

για την τροποποίηση της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ σχετικά με τα προβλήματα υγείας και υγιεινής
όσον αφορά την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των προϊόντων αυγών

(91/684/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής
Κοινότητας,

την οδηγία 89/437/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου
1989 σχετικά με τα προβλήματα υγείας και υγιεινής όσον
αφορά την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά των
προϊόντων αυγών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία
89/662/ΕΟΚ ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι πρέπει να προσαρμοστούν ορισμένες διατάξεις του
παράρτηματος, σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 89/
437/ΕΟΚ, υπό το πρίσμα της επιστημονικής και τεχνολογι-
κής προόδου, όσον αφορά την ανίχνευση σταφυλοκόκκων
στα προϊόντα αυγών, καθώς και τις θερμοκρασίες αποθήκευ-
σης ορισμένων προϊόντων αυγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ τροποποιείται ως
εξής:

1. Στο κεφάλαιο VI σημείο 1 στοιχείο β), η τρίτη περίπτωση
αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— *Staphylococcus aureus*: απουσία σε 1 g προϊόντος
αυγών.»

2. Στο κεφάλαιο IX σημείο 3, η τέταρτη περίπτωση καταρ-
γείται.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές
και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμ-
μορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις
31 Δεκεμβρίου 1991. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή
σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη,
αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, ή συνοδεύονται από
τέτοια ανάφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι
λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή, θεσπίζονται
από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 1991.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

P. DANKERT

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 212 της 22. 7. 1989, σ. 87.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.